

Αντιφωνητής

...τότε λέγονται έθνη,
όταν είναι στολισμένα με
πατριωτικά αισθήματα' τό
άναντιον λέγονται παλιόπαθες
τών έθνών και βάρος τής γής

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 192 / ΤΙΜΗ 0,90 €

ΟΙ ΨΕΥΤΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ!



Μπορεί ένας δήμαρχος να ψεύδεται συνειδητά και άναίσχυντα ενώπιον άκροατηρίου, για κάτι μάλιστα πού μπορεί εύκολα να διακριβωθεί; ΝΑΙ, όπως άποδείχτηκε, έφόσον έτσι μπορεί να έξυπηρετηθεί ή τουρκική πολιτική στη Θράκη.

Οί άποδείξεις για τά κατορθώματα του δημάρχου Μύκης στη σελίδα 5 (και άποκλειστικά, έννοείται, στον «Α»)

Στό σημερινό φύλλο

- Συνέντευξη του Γ. Βουλγαράκη
- Ρεπορτάζ για τίς έρευνες των τηλεφωνικών ύποκλοπών
- Άρθρο του κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλου για τήν Σερβία
- Παπαριές άλλες, διάφορες, ΔΕΝ θά βρείτε!

Μπορείτε όμως να διαβάσετε:

- Περί Γενετικής Μηχανικής και των προκλήσεών της
- Για τήν κατοχή των μέσων μαζικής προπαγάνδας στό Ίράκ
- Ρεπορτάζ για τήν τουρκική διείσδυση στη Μολδαβία
- Παρουσίαση του προβλήματος των πλημμυρών του Έβρου
- Συνέντευξη του καθηγητή Χρ. Γιανναρά περί Παιδείας
- Δηλώσεις του γ.γ. του ΝΑΤΟ στον «Α»

Μάθημα Γεωγραφίας



Έπειδή πολλά άκούστηκαν για τον «τελευταίο δικτάτορα της Εύρώπης», τον πρόεδρο της Λευκορωσίας Αλεξάντερ Λουκασένκο, και για τον τρόπο με τον όποιο σάρωσε τίς πρόσφατες εκλογές, συλλαμβάνοντας και μερικούς αντιφρονούντες διαδηλωτές (τό κτήνος), θυμίζουμε ότι αυτά άφορούν τή μόνη χώρα της πρώην Σοβιετικής Ένωσης πού ΔΕΝ παραδόθηκε στην λεηλασία της «ελεύθερης άγοράς» και συνεχίζει τήν πορεία της, χωρίς άμερικάνικες βάσεις και Soros Foundation. Δέν είναι όμως μιά οποιαδήποτε χώρα της πρώην ΕΣΣΔ. Είναι ή τελευταία χώρα στα ρωσικά σύνορα (βλ. χάρτη) άπ' όπου μπορεί να περάσει τό ρωσικό άέριο προς δυσμάς. Όσο για τή στάση της Ε.Ε. στό ζήτημα, δέν εκπλήσσει' τούς βλέπουμε και με τό Ίράν, τούς είδαμε και στη Σερβία ή στό πραξικόπημα κατά του Τσάβες στη Βενεζουέλα: Πάνω άπ' όλα ή democracy (sponsored by Halliburton and Exxon Mobil).

Δημαρχιακές ανάγκες; Αντιφωνητικές προσφορές!

Καθώς πλησιάζουν οί δημοτικές εκλογές, και οί ύποψήφιοι... ύποψήφιοι, ειδικά σε κάποιους δήμους, περισσεύουν, είπαμε να κάνουμε μιά προσφορά στη συμπαθή αυτή τάξη των θρακοσωτήρων: Ένα σέτ με τά πλέον άπαραίτητα άξεσουάρ για τήν περίπτωση πού θά εκλεγούν. Προσφέρουμε λοιπόν έντελώς δωρεάν:



Τό συγκεκριμένο αντικείμενο πού εικονίζεται δέν είναι άπλόγκάτζετ. Μιλάμε για έργαλειό δουλειάς και ταυτόχρονα για σύμβολο, έμβλημα της νεότερης Ελλάδας, αυτοδιοικητικής και μή. Ταυτόχρονα είναι και διαβατήριο για άποδοχή στον πολιτικό στίβο: Αν δέν τό χρησιμοποιείς, σίγουρα θάσαι κανέναν γραφικός ή επικίνδυνος...

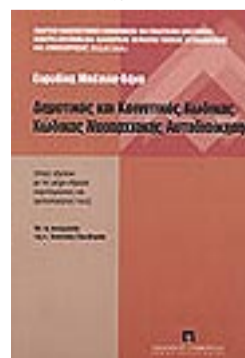


Όκασμας άνωτέρω, προς Θεού, δέν σχετίζεται με τό ψηφοδέλιό σας. Είναι άπλως τό καταλληλότερο όργανο για να ξύντετε όποιο σημείο του σώματός σας προτιμάτε. Μάλιστα στην πλειονοπύθανη περίπτωση πού θά προτιμήσετε τούς γνωστούς άδένες αλλά - ως έντόνας προγάστορες - δέν έχετε καν όπτική έπαφή μαζί τους, διαθέτουμε κασμά και με μακρύ στυλιάρι (XL), ώστε τίποτε να μην σας περισπάσει από τον μόχθο για τό αύριο του τόπου μας.

Έδώ βλέπετε τον τρόπο με τον όποιον θά κρατάτε μετεκλογικά τό τουβάλι πού θά τό παίξει «παντελόνας». Αφού με τέτοια μπάκα - γκάντα πού θά θρέψετε καμμιά ζώνη δέν θά μπορεί να περιστείλει τήν άρχοντιά σας, έμεις σας έξοπλίζουμε καταλλήλως, ιδίως για τίς δύσκολες στιγμές της δημαρχιακής σας θητείας (π.χ. μετά τό δείπνο πού θά έχετε παραθέσει σε κάποιους κηφήνες).

Τό πολύτιμο αυτό αντικείμενο δύσκολα μπορεί να τό ονομάσει άπλως «άξεσουάρ». Πρόκειται για ένα άκρας άπαραίτητο έξάρτημα - τό πουλί σας άφήστε το, αυτό όχι (πού λέει ό λόγος). Γίνεται τοπάρχης στη Θράκη χωρίς φέσι; Και ιδίως προεκλογικά; Δέν συνεχίζω με τά αυτονόητα για τή χρήση του, αν έχετε άπορίες είστε για πολιτευτής από Ιεράπετρα και κάτω...

Τέλος, κλείνουμε με τον «Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα-Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης» των Μπεσίλα-Βήκα, από τίς εκδόσεις Σάκκουλα. Έ, πώς τί να τό κάνετε; Όλο και κάποια καρέκλα, κάποιο γραφείο θά κουτσαίνει, τί θά βάλετε από κάτω για να τό φέρετε στα ίσα; Κ.Κ.



Όλοι δέσμοι στό ίδιο μοντέλο αύτοκαταστροφικής «ανάπτυξης»;

Τό γνωστό πρόβλημα μιάς έναλλακτικής οικονομικής δράσης στό σημερινό διεθνές τοπίο άνέκυψε και με τό σχέδιο κατασκευής του τεραστίου άγωγού (9.000 χλμ, 25 δισ. \$) πού σχεδιάζεται να μεταφέρει φυσικό άέριο από τή Βενεζουέλα στην Άργεντινή μέσω Βραζιλίας.

Καθώς ό άγωγός πρόκειται να διασχίζει τά τροπικά δάση του Άμαζονίου, διατυπώνονται φόβοι για περαιτέρω καταστροφή του τελευταίου αυτού πνεύμονα του πλανήτη μας, για τον όποιον ή πρόβλεψη είναι πως τό 2050 ή έκτασή του θά έχει ύποδιπλασιαστεί. Παρά τίς έπίσημες διαβεβαιώσεις για οικολογική μέριμνα στην κατασκευή, τό πρόσφατο παράδειγμα του άναλόγου άγωγού Camisea στό Περού, με τίς 5 μεγάλες διαρροές σε 3 χρόνια και τίς έπιπτώσεις στη ζωή των ίθαγενών, είναι άποτρεπτικό.

Τελικά ύπάρχει ρεαλιστική δυνατότητα για μιά άλλη πολιτική παρουσία - σαν αυτήν της αναδύομενης Λατινικής Άμερικής των Τσάβες, Λούλα, Κίρχνερ, Μοράλες, πού προσπαθούν να συνεργαστούν και στον ένεργειακό τομέα - να λειτουργήσει και με διαφορετική οικονομική λογική από εκείνη πού καταγγέλλουν και ύπέστησαν; Η μήπως ό νεοφιλελευθερισμός έχει πιά έπιβάλλει τούς κανόνες του και... τίποτε πλέον δέν μας σώζει;

Σημείωση: Τό άνωτέρω σχόλιο, όπως είναι πρόδηλο, θά μπορούσε να δημοσιευθεί σε όποιοδήποτε καθεστωτικό έντυπο πού τό παίξει και «περιβαλλοντικά ευαίσθητο». Έπειδή όμως έσεις παίρνετε τον «Αντιφωνητή» για να διαβάσετε με μιά όντως διαφορετική όπτική τήν πραγματικότητα, σας έχουμε τήν άλλη όψη του θέματος, πραγματική έκπληξη και για μας όταν τήν βρήκαμε, στη σελίδα 3.



Γενετική Μηχανική*: Η πρόκληση της τεχνολογίας και η αποδοχή της

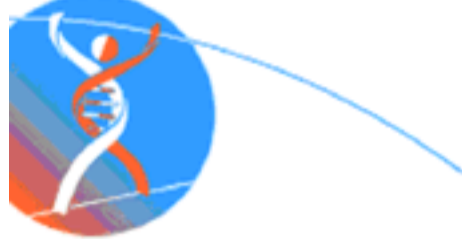
Η Γενετική Μηχανική είναι ένας τομέας της Βιοτεχνολογίας, που επικεντρώνει τη δραστηριότητά του στη μελέτη λειτουργίας των γονιδίων ή άλλων λειτουργικών τμημάτων του DNA (δηλ. του γενετικού υλικού) και ερευνά τη δυνατότητα τροποποίησής τους για την αποδοτικότερη λειτουργία τους (χρησιμοποιώντας τεχνικές της Μοριακής Γενετικής και της Μοριακής Βιολογίας), είτε αυτά ανήκουν σε βακτήρια, φυτά, ζώα ή και στον άνθρωπο. Γιαυτό η εν λόγω επιστήμη έχει αξιοποιηθεί σε αντίστοιχους βασικούς επιστημονικούς κλάδους (Γεωπονία, Κτηνιατρική, Ιατρική κλπ).

Ποιο είναι όμως το επιστημονικό υπόβαθρο αυτής της τεχνολογίας αιχμής που αφορά τη Γενετική Μηχανική, η οποία εξελίχθηκε μετά την ανακάλυψη της δομής του DNA το 1953;

Όπως είναι γνωστό, το γονίδιο ή άλλη μονάδα λειτουργικού DNA αποτελεί τμήμα του γενετικού υλικού, το οποίο -σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα γονίδια - καθορίζουν τις βιοχημικές και φυσιολογικές λειτουργίες που όλες μαζί συγκροτούν το γονότυπο και φαινότυπο του κάθε είδους των ζωντανών κυττάρων. Τα γονίδια μεταφέρουν τις απαραίτητες γενετικές τους πληροφορίες στις πρωτεΐνες, οι οποίες συνθέτουν με τη σειρά τους τα διάφορα οργανικά συστατικά, που είναι υπεύθυνα για τη συγκεκριμένη δομή και λειτουργία ενός οργανισμού. Η Γενετική Μηχανική ταυτίζεται με την τεχνολογία του ανασυνδυασμένου DNA, που προκάλεσε την επανάσταση στο χώρο της Βιολογίας. Η εντυπωσιακότερη πρόκληση της νέας Τεχνολογίας ήταν η ανακάλυψη ότι το DNA ενός οργανισμού μπορεί να κοπεί και να επανασυνδεθεί έξω από το κύτταρο με τη χρήση κατάλληλων (περιοριστικών όπως λέγονται) ενζύμων και εν συνεχεία να επαναποθετηθούν πίσω στον πυρήνα από τον οποίο προήλθε. Οι επιστήμονες που ασχολούνται με την τεχνολογία αυτή «προκάλεσαν» ακόμη περισσότερο την κοινή γνώμη, όταν διαπίστωσαν ότι μπορούν να «κόψουν και να συγκολλήσουν» συγκεκριμένα γονίδια ή λειτουργικά τμήματα DNA και να τα μεταφέρουν από έναν οργανισμό σε έναν άλλο, έτσι ώστε να τροποποιηθεί κάποια φυσιολογική λειτουργία του συγκεκριμένου οργανισμού, στοχεύοντας πάντα είτε στη βελτίωση των φυσιολογικών λειτουργιών ή των εκμεταλλεύσιμων χαρακτηριστικών του, προς όφελος του ανθρώπου και πάντα με σεβασμό και σε αρμονία με το περιβάλλον του. Έτσι δημιουργείται ένας νέος οργανισμός ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει ορισμένα νέα φυσικά χαρακτηριστικά τα οποία δεν θα ήταν δυνατόν να αναπτυχθούν με τις κλασσικές μεθοδολογίες γενετικής βελτίωσης (π.χ. μπορεί να εισαχθούν γονίδια σε ένα φυτό, έτσι ώστε να παράγει τοξίνες εναντίον κάποιων επιβλαβών εντόμων και έτσι το φυτό να αυτοπροστατεύεται χωρίς να έχει την ανάγκη χημικής φυτοπροστατευτικής αγωγής, βλ. Μέρος Β'). Με τον τρόπο αυτόν δημιουργούνται οι λεγόμενοι Γενετικά Τροποποιημένοι Οργανισμοί (συντομογραφικά ΓΤΟ). Η λειτουργία και η ακριβής θέση του κάθε εισαγόμενου γονιδίου ή άλλου «ξένου»

τμήματος DNA, στο γενετικό υλικό ενός οργανισμού, π.χ. φυτού, μπορεί να ελεγχθεί με απόλυτη ακρίβεια. Αυτό όμως που ήταν περισσότερο καινοτόμο και συνάμα ακόμη πιο προκλητικό για την κοινή γνώμη, ήταν η δυνατότητα επανασύνδεσης τμημάτων DNA από διαφορετικούς οργανισμούς που ανήκουν σε διαφορετικά βασίλεια οργανισμών, π.χ. μεταξύ ζώων και φυτών!

Φτάνοντας ίσως και στα όρια της επιστημονικής φαντασίας θα μπορούσε να ειπωθεί ότι, η γενετική μηχανική δίνει στους επιστήμονες τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν ζωντανούς οργανισμούς ως βασικά δομικά υλικά για να αλλάξουν τις υπάρχουσες μορφές ζωής και να δημιουργήσουν νέες. Τα πράγματα όμως δεν είναι τόσο τραγικά όσο παρουσιάζονται στις ταινίες του Σπύλμπεργκ (βλ. Jurassic Park



1993). Φυσικά μια τέτοια πραγματικότητα δεν είναι ή και ούτε γίνεται αυτοσκοπός για τον κάθε επιστήμονα που θα έρθει αντιμέτωπος με την όποια εφαρμογή της τεχνολογικής αυτής πρόκλησης. Η δε επίσημη της Βιοτεχνολογίας περιλαμβάνει ένα σύνολο τεχνικών που χρησιμοποιούν μικροοργανισμούς, ζωικά, φυτικά κύτταρα ή συστατικά μέρη αυτών στις βιομηχανίες παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Η βιοτεχνολογική γνώση έχει χρησιμοποιηθεί και χρησιμοποιείται και σήμερα ευρέως για την παραγωγή φαρμάκων και ορμονών και άλλων φυσικών ουσιών στο εργαστήριο, για τον εντοπισμό βακτηριδίων ικανών για βιο-διάσπαση αποβλήτων ή καταστροφή ραδιενεργών υλικών, για τη δημιουργία νέων μεθόδων γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, κλπ.

Όμως πού ακριβώς εντοπίζεται η πρόκληση της νέας τεχνολογίας αυτής που αριθμεί μόλις τέσσερις δεκαετίες ζωής;

Η πρόκληση αυτή εντοπίζεται σε τρία επίπεδα. Πρώτον: με την ανάπτυξη της τεχνολογίας αυτής έχουν αρθεί τα εμπόδια των γενετικών τειχών που υπήρχαν ανάμεσα σε οργανισμούς που ανήκουν είτε σε άλλες τάξεις, συνομοταξίες, ή ακόμη και σε διαφορετικά βασίλεια. Δεύτερον: διαπιστώθηκε ότι με τη μεθοδολογία της Γενετικής Μηχανικής υπήρχαν ευκολότεροι τρόποι να βελτιωθούν γενετικά τα εκμεταλλεύσιμα χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου οικονομικά σημαντικού οργανισμού (π.χ. εμπορεύσιμη ποικιλία κάποιου φυτού) και με τον τρόπο αυτόν έγινε δυνατό να επιταχυνθεί το όποιο πρόγραμμα γενετικής βελτίωσης, ιδιαίτερα στα πολυετή φυτά. Αυτό επίσης άνοιξε τον δρόμο στην εκμετάλλευση γενετικού υλικού ειδών που ήταν υπό εξαφάνιση ή που οι κλασσικοί τρόποι αναπαραγωγής ήταν αποτυχημένοι, πράγμα που επίσης οδήγησε στην εκμετάλλευση πλουσιότερης τράπεζας γενετικού υλικού (π.χ. άγρια είδη φυτών υπό εξαφάνιση). Το τρίτο σημείο πρόκλησης αφορά τα οικονομικά κίνητρα που κρύβονται πίσω από την τεχνολογία αυτή, που εξώθησαν σε απερίγραπτο σημείο την αδηφάγία του ανθρώπου (είτε των επιστημόνων που έγιναν επιχειρηματίες είτε των πολυεθνικών

εταιρειών που χρηματοδότησαν το όποιο τεχνολογικό επίτευγμα) προς την ολοένα και περισσότερο ανταγωνιστική οικονομία των δημιουργημάτων της τεχνολογίας αυτής.

Ποιος όμως είναι ο τελικός στόχος της Γενετικής Μηχανικής;

Η τεχνολογία αυτή στοχεύει στη κατασκευή κάποιου ΓΤΟ ή προϊόντος αυτού, που θα είναι χρήσιμο στον άνθρωπο και τη κοινωνία του, τόσο από βιολογικής, όσο και από οικονομικής άποψης. Από μερικούς αυτό χαρακτηρίστηκε ως ένα ακόμη θαυμαστό επιστημονικό επίτευγμα που συνέβη στην προσπάθεια του ανθρώπου να κατανοήσει και να δαμάσει τη φύση του, ενώ από άλλους θεωρήθηκε ως κατάρα που θα οδηγήσει τον άνθρωπο στην καταστροφή του. Όπως κάθε προηγμένη τεχνολογία, που ξεπερνά τα όρια της αντίληψης και της εξέλιξης του μέσου ανθρώπινου εγκεφάλου, χρειάζεται χρόνο μέχρις ότου να γίνει απόλυτα κατανοητή, προσιτή και φτάσει στα όρια της απόλυτης ασφάλειας της χρήσης της. Ακόμα και όταν φανούν τα πρώτα θετικά αποτελέσματα που θα αποδείξουν την όποια χρησιμότητά της σε υπάρχοντα επιστημονικά αδιέξοδα, θα συνεχιστεί να υφίσταται την απόρριψη και συνειδητή άρνηση της αποδοχής της ακόμα και από επιστήμονες που θα μπορούσαν να την καταλάβουν και να εκτιμήσουν καλύτερα τα πρόμα αποτελέσματά της.

Τι μας διδάσκει το παρελθόν για τις προηγούμενες τεχνολογίες αιχμής;

Όλες οι καινοτομίες που τέθηκαν στην υπηρεσία του ανθρώπου είχαν μια κοινή βάση: Την τιθάσευση της όποιας μορφής ενέργειας ή της φύσης ή του περιβάλλοντος με την οποία οι ανακαλύψεις αυτές σχετιζόνταν. Από την εποχή της βιομηχανικής επανάστασης, κάθε ανακάλυψη έμπαινε στη σφαίρα των συμφερόντων αξιοποίησης της από την βιομηχανία. Όμως αυτό έφερε στο προσκήνιο σιγά - σιγά όλο και περισσότερο τον ανηλεή ανταγωνισμό για οικονομική επικράτηση και κυριαρχία, στην αρχή μέσα στις μικρές τοπικές κοινωνίες, αργότερα σε επίπεδο κράτους και τώρα πια σε επίπεδο παγκόσμιου. Σήμερα, η απόλυτη κυριαρχία της βιομηχανοποίησης όλων των αγαθών, σε συνδυασμό με την τάση μεγιστοποίησης του κέρδους με κάθε μέσον, μας κάνει πιο σκεπτικούς και πολύ περισσότερο επιφυλακτικούς απέναντι σε κάθε νέα τεχνολογία, ακριβώς επειδή έχουμε υποφέρει και υποφέρουμε πλέον ως πλανήτη. Είναι γεγονός ότι η σχέση των τεχνολογικών εφαρμογών με την υγεία και το περιβάλλον χαρακτηρίζεται όλο και περισσότερο από διχασμένες επιστημονικές απόψεις. Τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία, οι κλιματικές αλλαγές και η είσοδος της γενετικής τροποποίησης στην αλυσίδα διατροφής αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα διχογνωμίας και αβεβαιότητας. **Από πού πηγάει η δυσπιστία της κοινωνίας σε κάθε νέα τεχνολογία;**

Η δυσπιστία του μέσου ανθρώπου, που αφορά τη φυσική διαδικασία της ανθρώπινης επιλογής να αντιπαρατίθεται στην όποια μορφή εξέλιξης του είναι άγνωστη, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση ώστε να αποφεύγονται οι παρορμητικές εφαρμογές της τεχνολογίας καθώς και οι «κομπογιαννίτες» της Επιστήμης. Όμως και εδώ υπάρχουν αποκλίσεις γιατί οι κοινωνίες κυριαρχούνται πλέον σήμερα από το μέγα χάσμα της σωστής επιστημονικής, της αειδίπστης και έγκαιρης πληροφόρησης και της ασύδοτης χειραγώγησης της κοινής γνώμης. Έτσι ο όρος της Γενετικής Μηχανικής ακούγεται όλο και λιγότερο σήμερα και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις, αντ' αυτού,

στα αυτιά του μέσου πολίτη κυριαρχεί ο όρος Γενετική Τροποποίηση.

Πόσο η ίδια η Φύση μας διδάσκει για τη γενετική τροποποίηση;

Η διαδικασία της γενετικής τροποποίησης δεν είναι άγνωστη στη Μητέρα Φύση. Όσοι επιστήμονες ασχολούνται με την τεχνολογία της Γενετικής Μηχανικής, κατ' ουσία δεν κάνουν κάτι καινούργιο για τη φύση, αλλά μιμούνται στο εργαστήριο τις μεθόδους που αυτή μας παρέχει. Για παράδειγμα, ο τρόπος που ακολουθείται για να ενσωματωθεί DNA σε έναν οργανισμό, βασίζεται στον μηχανισμό με τον οποίο πολλοί ιοί ενσωματώνουν μέρα από το DNA τους στους οργανισμούς-θύματά τους ή στον μηχανισμό που διαθέτουν τα βακτήρια για τη μεταφορά DNA από το ένα στο άλλο. Επίσης η φυσική διαδικασία με την οποία ορισμένα φυτοπαθογόνα βακτήρια μεταφέρουν DNA σε φυτικά κύτταρα, αποτέλεσε τη βάση για την ανάπτυξη της τεχνητής διαδικασίας με την οποία πραγματοποιείται η γενετική τροποποίηση των φυτών. Ένα τέτοιο πολύ γνωστό και πολύ καταστρεπτικό βακτήριο για τα φυτά, που ακριβώς για τον λόγο αυτό μελετήθηκε και μας έδειξε το δρόμο του πως γίνεται, είναι το αγροβακτήριο (*Agrobacterium tumefaciens*), που προσβάλλει διάφορα δικτυλήδονα φυτά προκαλώντας ογκίδια (ο λεγόμενος καρκίνος των φυτών) που οδηγούν στη θανάτωσή τους.

Πόσο αποδεκτή είναι η ορθή χρήση της ορολογίας ΓΤΟ στο Ελληνικό Λεξιλόγιο;

Στην Ελλάδα όσοι δεν αποδέχονταν αυτήν την έννοια της γενετικής τροποποίησης, επέλεξαν να την ταυτίσουν με μια διαφορετική φυσική ή τεχνητή διαδικασία, τη μετάλλαξη, ονομάζοντας τους προκύπτοντες γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς «μεταλλαγμένους». Στη χώρα μας, όπως άλλωστε αναμενόταν από τους στοιχειώδως γνωρίζοντες τα πράγματα, ελλείψει ορθών επιστημονικών υποδομών και έγκαιρων ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους, η όποια επιστημονική πληροφορία είναι διαθέσιμη παγκόσμια, αδυνατεί να διαχυθεί ορθά και έγκαιρα στους πολίτες της. «Τα μεταλλαγμένα» στην τελευταία πενταετία έχουν καταλήξει να είναι ένας επιθετικός προσδιορισμός σχεδόν «κοινωνικής βροσίας και εξουτελισμού» ανάμεσα σε δύο κοινωνικές και αντίπαλες επιστημονικά ομάδες. Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις από τη μια και οι πολυεθνικές εταιρείες βιοτεχνολογίας από την άλλη, προσπαθούν να χειραγωγήσουν την κοινωνική αντίληψη, όταν η ορθή επιστημονική άποψη δεν υποστηρίζεται είτε 1) από αδυναμία πολιτικής βούλησης, ή 2) λόγω χάσματος πληροφόρησης και δυσπιστίας ή 3) λόγω απουσίας επιστημονικής στήριξης των Ερευνητικών Ινστιτούτων καθώς και των Τριτοβάθμιων Ιδρυμάτων της χώρας. Ταυτόχρονα τα «μεταλλαγμένα» προϊόντα θυσιάζονται προς χάριν άλλων συμφερόντων, κυρίως πολιτικών επιλογών, όχι επειδή η επιστημονική κοινότητα θέλει να τα απελευθερώσει στο περιβάλλον αλλά επειδή το νομοθετικό πλαίσιο για το θέμα αυτό ακόμη στην Ελλάδα του 2005 δεν πείθει. Και όλοι εμείς οι υπόλοιποι μένουμε απλοί θεατές στην επιστημονική και πολιτική αυτή κρίση.

**Βερεβιδής Φίλιππος,
Καθηγητής Βιοχημείας
& Βιοτεχνολογίας Φυτών**

* Το άρθρο γράφτηκε από τον Κομοτηναίο επιστήμονα γιά τον «Αντιφωνητή» και θα δημοσιευθεί σε 2 μέρη

Ιστορικό Αρχείο Προσφυγικού Έλληνισμού

«Διαδρομές στην Ιστορία». Σειρά ανοικτών μαθημάτων για τη ζωή και τον πολιτισμό του Προσφυγικού Ελληνισμού της Ανατολής.



Το ιστορικό αρχείο του Προσφυγικού Πολιτισμού, το οποίο λειτουργεί από το 1994, συνεχίζοντας την προσπάθεια της δάσωσης και ανάδειξης της ιστορίας του προσφυγικού Ελληνισμού επιδιώκει να διευρύνει την επαφή αυτή με ένα θεσμό που στόχο έχει την προσεγγίση της ιστορίας μέσα από νέες επιστημονικές οπτικές. Ο νέος θεσμός περιλαμβάνει διαλέξεις, συναντήσεις και επιμορφωτικά σεμινάρια σχετικά με τον πολιτισμό του μικρασιατικού ελληνισμού αλλά και για ευρύτερα ιστορικά θέματα. Στην προσπάθεια αυτή συμμετέχουν καταξιωμένοι επιστήμονες και νέοι ερευνητές από το χώρο της ιστορίας της αρχαιολογίας της λαογραφίας της κοινωνικής ανθρωπολογίας της αρχιτεκτονικής της θεολογίας, της πολιτικής επιστήμης. Το πρόγραμμα των «διαδρομών στην ιστορία» περιλαμβάνει τις εξής διαλέξεις:

2 Μαρτίου Κων/νος Φωτιάδης: Οι Πόντιοι του Καυκάσου και ο Νίκος Καζαντζάκης,
9 Μαρτίου Ευαγγελία Μπουμπουγιαντζή: οι διωγμοί των Ελλήνων της Σμύρνης,
16 Μαρτίου Συμεών Κοιμίσουγλου: Καπαδοκία

23 Μαρτίου Αθανάσιος Καραθανάσης: Μέρη της Σμύρνης,
30 Μαρτίου Ιφιγένεια Βαμβακίδου: Θρακιώτες πρόσφυγες στον 20ο αιώνα.
6 Απριλίου Φάνης Μαλκίδης Πόντιοι πρόσφυγες και η εγκατάστασή τους στη Θράκη,
13 Απριλίου Ευστάθιος Πελαγίδης, Ο ρόλος του οικουμενικού Πατριαρχείου στη νεοτουρκική και κεμαλική περίοδο,
4 Μαΐου Ιάκωβος Μιχαηλίδης, πολιτικά κόμματα και πρόσφυγες στην Ελλάδα του μεσοπολέμου,
11 Μαΐου Νικόλαος Ιντσεσίλογλου: Μορφές της Καππαδοκίας,
18 Μαΐου Ελένη Γαβρά, μνημειακή αρχιτεκτονική στην Πόλη της Μικράς Ασίας και τον Πόντο.

Οι εκδηλώσεις Μαρτίου και Απριλίου θα διεξαχθούν στο δημοτικό θέατρο της οδού Χηλής στην Καλαμαριά, ενώ αυτές του Μαΐου στην αίθουσα του Ιστορικού Αρχείου, ενώ η ώρα έναρξης όλων των εκδηλώσεων είναι 7:30 μ.μ. Πληροφορίες σχετικά με το ιστορικό αρχείο (εκδηλώσεις, εκδόσεις, επισκέψεις στη βιβλιοθήκη...): τηλ. 2310-432091, Ερατύρας 35, Καλαμαριά.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
καί Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επίτροπη
Εκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΠΡΟΔΟΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Εξωτερικού, συλλόγων,

οργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Κενό διπλωματίας; Κενό πολιτικής; Κενό ισχύος; Μάλλον κενό Έλλάδος...

Στό «Παρόν» (12-3) μία είδηση κυριολεκτικά τροχιοδεικτική. Όποιος δέν παραμυθιάζεται ούτε με τούτους ούτε με τούς προηγούμενους, τό άνέμενε:

«...Πάντως ιδιαίτερα άρνητική εξέλιξη για τὰ έλληνικά έθνικά συμφέροντα χαρακτηρίζεται από διπλωματικούς και πολιτικούς κύκλους στην Αθήνα τό γεγονός ότι ή Τουρκία πήρε κυριολεκτικά τό πάνω χέρι στό μισό Αίγαίο (στά διεθνή όμως ύδατα και όχι στά έλληνικά χωρικά ύδατα) στά θέματα Έρευνας και Διάσωσης, έκτοπίζοντας την Έλλάδα. Η εξέλιξη αυτή υπέρ τής Τουρκίας «κλείδωσε» στις 17 Ιανουαρίου 2006, με βάση τὰ όσα αποφάσισε ή έπιτροπή του Διεθνούς Όργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) στις 7-10 Νοεμβρίου στό Μόντρεαλ. Αξίζει δέ νά σημειωθεί πώς επί σειρά μηνών από τις κρίσιμες αυτές διαπραγματεύσεις ή Έλλάδα ήταν άπουσα (σχετικά ρεπορτάζ από τις τότε διαπραγματεύσεις είχε ή «Ελευθεροτυπία», ενώ στό όλο θέμα με αναλυτικό δημοσίευμα επανήλθε ή έφημερίδα «Παρασκευή και 13»).

Η Άγκυρα ζήτησε και πήρε τό δικαίωμα νά ειδοποιεί και νά δρά στό μισό Αίγαίο σε θέματα έρευνας και διάσωσης. Όπως τονίζουν πολιτικοί και διπλωματικοί κύκλοι, με αυτόν τόν τρόπο χάνονται δικαιώματα για την Έλλάδα, πού όχι μόνο κατακτήθηκαν πριν από δεκαετίες, αλλά και διατηρήθηκαν με μεγάλη προσπάθεια. Ό συνοδευτικός χάρτης πού έχει επισυναφθεί στά πρακτικά τής έπιτροπής του ICAO δείχνει ότι έχει αλλάξει υπέρ τής Τουρκίας ή κατάσταση, και τό μισό περίπου Αίγαίο βρίσκεται στόν χώρο εϋθύνης τής Άγκυρας σε ό,τι άφορά τὰ ζητήματα έρευνας και διάσωσης. Δηλαδή οι τουρκικές άρχές έχουν πλέον τό δικαίωμα νά ειδοποιούν αυτές για τὰ όσα συμβαίνουν στό μισό Αίγαίο, αλλά και νά επεμβαίνουν για τή διάσωση ναυαγών ή τόν έλεγχο πλοίων. Νά σημειωθεί ότι μέχρι πρόσφατα ή Έλλάδα είχε τόν άπόλυτο έλεγχο σχεδόν σε όλο τό Αίγαίο, σε όλοκληρο τόν χώρο πού αντιστοιχεί και στόν χώρο εϋθύνης τής Έλλάδας (FIR) σε θέματα έρευνας και διάσωσης. Τόν πρώτο λόγο πάντα είχε (και έχει) ή Ιταλία και λόγω τεχνικών δυνατοτήτων (συστήματα δορυφόρων με έπίγειους σταθμούς ειδοποίησης κ.ά.)»

Τό ευαγές ίδρυμα ICG και οι μυρωμένες εκθέσεις του

Ό Μάριος Εϋρυνιάδης στόν Κύπριο «Φιλελεύθερο» (19-3) άποκαλύπτει την Διεθνή Όμάδα Κρίσεων ως ένα μοντέρνο εργαλείο μιάς παλιάς τακτικής. Και πάλι τό μόνο έρώτημα πού ανακύπτει άφορά τούς «δικούς μας» - Έλλαδίτες και Κυπραίους - και τόν ρόλο τους:

«Η άντικυπριακή έκθεση πού εξέδωσε πρόσφατα ή αυτοπροσδιοριζόμενη ως μή κυβερνητική όργάνωση International Crisis Group (ICG) και ή όποια τιτλοφορείται «The Cyprus Stalemate: What Next?», γράφτηκε σε συνεργασία και υπό τήν έποπτεία τής τουρκικής κυβέρνησης, ή όποια είναι και χρηματοδότης τής όργάνωσης ICG. Κατά τὰ άλλα, ή όργάνωση ICG, με έδρα τις Βρυξέλλες, αυτοδιαφημίζεται στό Διαδίκτυο (www.crisisgroup.org) ως «ανεξάρτητη, μή κερδοσκοπική, μή κυβερνητική όργάνωση», ή όποια άντλεί τὰ στοιχεία της από πρωτογενείς έρευνες πού διεξάγονται από έρευνητές της σε περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις, όπως π.χ ή Κύπρος. Ύψηλός σκοπός και στόχος τής ICG είναι ή κατάθεση έπιστημονικά τεκμηριωμένων και άντικειμενικών άπόψεων για τήν πρόληψη και έπίλυση συγκρούσεων. Αυτό είναι πού ή ICG ευαγγελίζεται.

Όστόσο ή όργάνωση αυτή όχι μόνο δέν είναι αυτό πού ισχυρίζεται και δέν διεξάγει πρωτογενή έρευνα, αλλά άντιθέτως ή πραγματική έρευνα τεκμηριώνει ότι ή ICG είναι μία εξαρτημένη και κερδοσκοπική όργάνωση, τής όποιας οι περιοδικές εκθέσεις εϋθυγραμμίζονται άπόλυτα με τις έπίσημες θέσεις και τήν ιδεολογία των χρηματοδοτών της. Οι τελευταίοι είναι στη μεγάλη τους πλειοψηφία δυτικές κυβερνήσεις αλλά και ή Τουρκία. Οι δέ αξιωματούχοι τής κατά τὰ άλλα «μή κυβερνητικής όργάνωσης» είναι, χωρίς εξαίρεσεις, πρώην ύψηλόβαθμοι αξιωματούχοι, διπλωμάτες και νομοθέτες δυτικών κρατών με τούς Άμερικανούς, τούς Βρετανούς και τούς Αυστραλούς νά κυριαρχούν. Από πλευράς προσόντων, για τή συλλογή στοιχείων και τή συγγραφή εκθέσεων, στό ICG υπάρχει παντελής έλλειψη ποιοτικών έρευνητών, όπως έπίσης και έπιστημόνων. Η θέση αυτή τεκμηριώνεται από εξέταση των βιογραφικών των ατόμων πού εργάζονται στό ICG. Τό αυστηρά έπιστημονικά παραχθέν έργο, σε ένα προσωπικό τής τάξης των εκατό και πλέον ατόμων πού εργάζεται στό ICG, είναι σχεδόν άνύπαρκτο, καθώς τά άτομα με διδακτορικά σπουδές μετρούνται στό δάκτυλο του ένός χεριού.

Πολλά από τὰ παραπάνω στοιχεία για τόν πολυδιαφημιζόμενο διεθνή ρόλο και «έγκυρο» λόγο των εκθέσεων του ICG προέρχονται από διεξοδική έρευνα πού διεξήγαγε ό Jan Oberg, διευθυντής του ιδρύματος «The Transnational Foundation for Peace and Future Research» (www.transnational.org). Με τόν ένδεικτικό και δηκτικό τίτλο «The International Crisis Group: Who Pays the Piper?» ό Oberg άποδομεί τόν προσχηματικό λόγο και προπαγανδιστικό ρόλο τής όργάνωσης ICG και τήν παρουσίαζε ως αυτό πού είναι: ένα έλεγχόμενο και καθοδηγούμενο προπαγανδιστικό εργαλείο στα χέρια αυτών πού πληρώνουν τούς λογαριασμούς και τούς παχυλούς μισθούς των αξιωματούχων της. Τό συμπέρασμα του Oberg, με βάση τὰ άδιαμφισβήτητα στοιχεία πού παρουσιάζει, είναι αυταπόδεικτο: «Εκείνος πού πληρώνει τόν μουσικό, του λέει και τί νά παίξει».

Σχετικά με τήν έκθεση για τήν Κύπρο, αυτή συντάχθηκε τούς τελευταίους 6-8 μήνες. Κατά τήν περίοδο σύνταξης τής έκθεσης, Τουρκος διπλωμάτης πού ύπηρετούσε στις Βρυξέλλες, βρισκόταν σε συνεχή έπαφή και συνεργασία με τούς συντάκτες της, ενώ αξιωματούχοι του ICG γίνονταν άποδέκτες έπίμωνων τηλεφωνημάτων από τό τουρκικό Όπουργείο Έξωτερικών. Έπωδός των τηλεφωνημάτων αυτών ήταν ότι ή τουρκική χρηματική έισφορά προς τό ICG είναι σημαντική και τό περιεχόμενο τής έκθεσης πρέπει νά ανταποκρίνεται στις προσδοκίες τής Τουρκίας.

Είμαι σε θέση νά γνωρίζω ότι ή κυπριακή κυβέρνηση έλαβε γνώση του περιεχομένου τής έκθεσης προτού αυτή πάρει τήν τελική της μορφή. Αλλά οι όποιες προσπάθειες της για έξιςορρόπηση δέν έφεραν άποτέλεσμα για τούς λόγους πού προαναφέρθηκαν. Η τράπουλα ήταν έξαρχής σημαδεμένη.

Όστόσο, τό τί άκολούθησε τή δημοσιοποίηση τής έκθεσης, πού τυπικά έγινε τήν 8η Μαρτίου, είναι έξίσου σημαντικό όσο και τό περιεχόμενό της. (...) Στόν τουρκικό Τύπο ή έκθεση έγινε δεκτή με διθυραμβικά σχόλια, κάτι πού ήταν βέβαια άναμενόμενο. Στην Κύπρο ή έκθεση έγινε δεκτή με κακεντρέχεια από τούς θιασώτες του Σχεδίου Άνά, για τόν έπιπρόσθετο λόγο ότι λαιδορούσε τόν πρόεδρο τής Δημοκρατίας. Έχω τήν έντύπωση, χωρίς άπτά στοιχεία, ότι οι δικοί μας άνανιστές άνταγωνίζονται τούς Τουρκούς για τήν προώθηση τής τουρκοχρηματοδοτούμενης αυτής έκθεσης στό Διαδίκτυο, όπως έπίσης και τήν παρουσίασή της σε διάφορα ευαγή ιδρύματα τὰ όποια λειτουργούν και χρηματοδοτούνται με πανομοιότυπο τρόπο όπως τό ICG.»

ΙΡΑΚ: Οί τηλεθεατές δέν... τηλεφωνούν· πυροβολούν!

Καθώς μπήκαμε στόν τέταρτο χρόνο τής άμερικανοβρετανικής Κατοχής του Ιράκ, είναι σημαντικό νά προσθέσουμε τεκμήρια στην βασική μας θέση, πώς ό πόλεμος έγινε (και ό έπόμενος κατά του Ιράν θά γίνει) κυρίως για χάρη του Ισραήλ. Δέν είναι μονάχα οι «νεοσυντηρητικοί» του προσκηνίου, με τήν συχνά διπλή ύπηρεκοότητα (και τήν πάντα μονομερή προσήλωση), τύπου Πέρλ, Γούλφοβιτς Φέιθ, Ράμσφελντ, Λίμπι, Ίντικ κτλ πού συνδέονται άμεσα με τό έβραϊκό κράτος και τήν πολιτική του, ούτε οι μόνιμοι νταβατζήδες τής μεσανατολικής πολιτικής των ΗΠΑ (AIPAC, ADL, CPMJO...) Υπάρχουν κι άλλοι πρωταγωνιστές τής άντιαραβικής έκστρατείας, όπως για παράδειγμα ό μεγιστάνας των ΜΜΕ Νόρμαν Πάτιτζ. Λίγο πριν τήν εισβολή, ή κυβέρνηση Μπους άνέθεσε στόν φανατικό σιωνιστή και δισεκατομμυριοχό τήν εϋθύνη τής άραβόγλωσσης προπαγάνδας των ΗΠΑ στό Ιράκ.

Ό έξηντάρχονος Πάτιτζ έχει ιδρύσει και διευθύνει τό Westwood One, τό μεγαλύτερο δίκτυο ραδιοσταθμών στις ΗΠΑ, με 7.700 σταθμούς. Ταυτοχρόνως είναι ένεργό μέλος του Israel Policy Forum, τό όποιο συντονίζει τήν φιλοσιωνιστική προπαγάνδα και συντελεί στην διαμόρφωση τής γνωστής εικόνας των ΜΜΕ με τήν κυριαρχία των συγκεκριμένης καταγωγής προσωπικοτήτων αλλά και στην έπιβολή των έξίσου γνωστών άπόψεων στην κοινή γνώμη.

Ό Πάτιτζ λοιπόν δημιούργησε (για... χάρη των Ιρακινών) και διευθύνει τό Radio Sawa πού εκπέμπει στην Κατεχόμενη χώρα 24 ώρες τό 24ωρο μουσική και μετρημένες δόσεις προπαγάνδας ανά ώρα. Ιδρύθηκε τό 2002, χρηματοδοτείται έξ όλοκληρού από τήν άμερικανική κυβέρνηση και τὰ γραφεία του βρίσκονται στό... Ισραήλ! Ένας άλλος βραχίονας των όμόσταβλων έπιχειρήσεων στα έρτζιανά είναι τό «Ράδιο Έλευθερο Ιράκ».

Φυσικά τό μεγαλύτερο βάρος πέφτει στην τηλεόραση. Τό δορυφορικό τηλεοπτικό κανάλι Al-Hurra του Πάτιτζ εκπέμπει στα άραβικά από τήν Βιρτζίνια, από τό 2004. Κοστίζει κι αυτό δεκάδες εκατομμύρια δολάρια έτησίως, προκειμένου νά έξασφαλίσει τή ροή τής προπαγάνδας προς τόν ιρακινό λαό.

Ό ίδιος ό Πάτιτζ έλέγχει στό Ιράκ τόσο τό



Καλέ Νόρμαν! Άσπρισεσ και τὰ δοντάκια σου, καλή μου;!

«σιτικό» κανάλι Άλ Ιρακίγια, όσο και τήν «συνιτική» «Τηλεόραση τής Βαγδάτης». Τό άνοιόχυράνθρωποι του είναι σίτες ή συνιτες, προφανώς ελάχιστα τόν ενδιαφέρει.

Προφανής στόχος όλου αυτού του μηνιακού συμπλέγματος είναι ό Ιρακινός πολίτης: Πρέπει νά άντιμετωπίσει τό ασύλληπτο δράμα του με προκάτ ψευδαισθήσεις και - κατά τό δυνατόν - νά προσαρμοστεί στό δυτικό μοντέλο του χυνοπολίτη (δυτική κοινή και διασκέδαση, στροφή στην κατανάλωση, άποϊεροποίηση των πάντων, έξιδανίκευση τής όμοφυλοφιλίας, προώθηση των ναρκωτικών...). Όστόσο, αυτοί πού αναλαμβάνουν νά προωθήσουν τὰ σχέδια δέν γίνονται δεκτοί με ένθουσιασμό: Στα τρία χρόνια τής Κατοχής έχουν βρει τόν θάνατο από άνταρτικά πυρά πάνω από 70 άτομα των έπιχειρήσεων Πάτιτζ. Πρό ημερών λ.χ. ό 45χρονος παραγωγός και εικονολήπτης Άμτζάντ Χαμίντ, πού εκτελέστηκε στό κέντρο τής Βαγδάτης, ήταν ό 38ος νεκρός του Άλ Ιρακίγια, ενώ πριν 4 μέρες είχε εκτελεστεί ό εκφωνητής τής «Τηλεόρασης τής Βαγδάτης», Άμπντάλα Άλ Χάλντι... Κτλ, κτλ.

Η έπιχείρηση άποκτήνωσης του ιρακινού λαού δέν θά είναι εύκολη υπόθεση για τούς «σοφούς» τής Σιών: Έκτομπές έσεις; Σφαίρες έμεις!

ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Φόβοι για «Περιβαλλοντικό Πόλεμο»



Συχνά πυκνά μαθαίνουμε τὰ προβλήματα πού άντιμετωπίζει ή ζούγκλα του Αμαζονίου, καθώς θεωρείται τεράστιας οικολογικής σημασίας για τόν πλανήτη συνολικά. Μήπως όμως κρύβεται και κάτι παραπάνω από... περιβαλλοντική άνησυχία σε όρισμένους; Τί πιστεύουν στη Βραζιλία οι άμεσα ενδιαφερόμενοι;

Η Ταμπατίνγκα είναι μία μεθοριακή πόλη τής Αμαζονίας, στα σύνορα τής Βραζιλίας, τής Κολομβίας και του Περού. Χαμένη μέσα στη ζούγκλα, δείχνει νά μην έχει κάποια άξιόλογη οικονομική ζωή - ούτε καν τουριστική - παρά τήν γεωστρατηγική της θέση. Όστόσο είναι γνωστό ότι τό έδαφος τής Αμαζονίας κρύβει τεράστια άποθέματα πετρελαίου, τὰ όποια έρευνά και εκμεταλλεύεται άποκλειστικά ή κρατική εταιρεία Petrobrás.

Η στρατιωτική παρουσία στην περιοχή είναι φανερή, τόσο από τήν πλευρά τής Κολομβίας (ήδη από τό 1932) όσο, πρόσφάτως, και από τής Βραζιλίας. Οι βραζιλιάνικοι φόβοι για τήν παρουσία των Γιάνκνιδων (έχουν μόνιμες βάσεις σε Περού, Παραγουάη Έκουαδόρ και Κολομβία - στην τελευταία, με τό πρόσχημα τής καταπολέμησης των ναρκωτικών, υπάρχουν

χιλιάδες στρατιωτικοί σύμβουλοι) δέν δείχνουν άδικαιολόγητοι. Μάλιστα πριν τρία χρόνια ό κολομβιανός στρατός στην πόλη Μίτου χρησιμοποίησε βραζιλιάνικο έδαφος για τόν «άντιτρομοκρατικό» τόν πόλεμο. Η Βραζιλία δέν περιορίστηκε σε διαμαρτυρίες. Ενίσχυσε τις εκεί δυνάμεις της και πρόσφατα με τήν Βενεζουέλα του Τιάβες συμφωνήθηκαν κοινές άεροπορικές περιπολίες πάνω από τή ζούγκλα...

Σήμερα υπάρχει άμερικανική παρουσία στην βραζιλιάνικη Αμαζονία: Είναι τό σύστημα SIVAM τής εταιρείας Raytheon, πού εγκαταστάθηκε πριν μία περίπου δεκαετία (δωροδοκώντας τούς πάντες προκειμένου νά πάρει τή δουλειά από τούς Γάλλους) και τό όποιο έσπευει ό,τι γίνεται στην ζούγκλα. Για τις άνάγκες του περιβάλλοντος, φυσικά...

Δέν είναι όμως μόνον οι Άμερικανοί πού «άνησυχούν» για τήν καταστροφή του περιβάλλοντος. Η πρώτη πρωθυπουργός τής Νορβηγίας Γκρό Χάρλεμ Μπρούντλαντ πρότεινε στην ομάδα των 7 πλουσιώτερων χωρών τήν ίδρυση Διεθνούς Οικολογικής Αρχής για τήν Αμαζονία, πού θά έπιτηρεί τήν περιοχή, λειτουργώντας κάτω από τήν όμπρέλα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Ό Thaumaturgo Sotero Vas, έπικεφαλής του Στρατού στην Αμαζονία, άπαντά με δηλώσεις για Βιετναμοποίηση τής χώρας και άνταρτοπόλεμο, σε περίπτωση πού προχωρήσει κάποια άνάλογη ιδέα. Και δέν πρόκειται μόνο για λόγια: Πέρυσι ή ιστοσελίδα του Βραζιλιάνικου Στρατού άνέφερε τήν έπίσκεψη ύψηλης στρατιωτικής άντιπροσωπείας από τή χώρα στο Βιετνάμ, όπου έπισκέφθηκαν τό Άνόι, τήν Χό Τσί Μίνχ και τήν έπαρχία Κούτσι με τό δίκτυο των διάσημων άντάρτικων τούνελ (250 χλμ μήκος!) πού κατέβαλαν τήν άμερικανική στρατιωτική μηχανή. Οι δηλώσεις δέν άφησαν περιθώρια παρερμηνείας: «Η Βραζιλία θά έτοιμαστεί για έπιχειρήσεις σαν αυτές πού γίναν άλλοτε στο Βιετνάμ και γίνονται σήμερα στο Ιράκ, για τήν περίπτωση πού θά δεχθεί εισβολή στην Αμαζονία!»

Κομοτηνή: Λακκούβες νέας γενιάς



Άφου λοιπόν υποφέραμε τόσο καιρό με τις έσκαφές στους δρόμους της Κομοτηνής για τα απαραίτητα όντως έργα της ΔΕΥΑΚ,

ήρθε και ή ώρα της αποκατάστασης. Κάποια κομμάτια αρχίζουν να «μαυρίζουν».

Έλα όμως πού πριν στρωθούν με ασφαλτοοί δρόμοι... ξαναγεμίζουν λακκούβες και ρήγματα! Ποιόν να βρίσεις, πού να παραπονεθείς; Οί άνθρωποι τήν έννοια του ποιοτικού έλέγχου τήν άγνοούν (όπως και του σεβασμού στον πολίτη πού πληρώνει τί σκατασκευές τους) και κανένας δέν δείχνει πρόθυμος να τούς τήν μάθει. Ούτε, βεβαίως, οί κατά τόν νόμον άρμόδιοι...

Προτείνουμε λοιπόν στον δήμαρχο, άφου δέν γλυτώνουμε τίς λακκούβες, να τίς σημαδεύουμε... οικολογικά, με τόν παραπλεύρως εικονιζόμενο τρόπο. Και μερικά γκάπα γκούπα θά γλυτώνουμε, και κείνος κάποια μπινελίκια, άσε πού μπορεί να φυτρώσει κάνα δέντρο εκεί καταμεσίς του δρόμου, όπως ήταν κάποτε τό κυπαρίσσι στη μέση της λεωφόρου Ήρώων...

Ο Διάδοχος του πιό πετυχημένου και οί έφημερίες

Έπεικώς άκομψη, άκαιρη, άδικη, παραμορφωτική της πραγματικότητας, άκόμη και έπικοινωνιακά άτυχής ήταν ή έπιλογή του Διαδόχου στο Ύπουργείο Υγείας να ξεκινήσει τή θητεία του με έφόδους εισαγγελών και μανεκέν στα Νοσοκομεία Βόλου και Μυτιλήνης. Θύμισε τό «φταίει ό γάιδαρος, χτυπάμε τό σαμάρι»!

Κατανοητή ή πικρία του από τήν άλλαγή πόστου στην όποία υποχρεώθηκε. Οί έπιτυχίες του στον τουρισμό όμως ένόχλησαν τούς έσωκομματικούς του «φίλους» με συνέπεια τήν παραδειγματική του τιμωρία. Από ένα Ύπουργείο κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του, βρέθηκε στο λάκκο των λεόντων να διαδέχεται έναν άλλον μάγο της έπικοινωνίας. Τί μάγο, δηλαδή, Χουντίνι!

Διότι πώς άλλως μπορεί να έξηγηθεί ή ταχυδακτυλουργική προβολή του ως «πιό πετυχημένου ύπουργού», τή στιγμή πού οί κακές γλώσσες περιγράφουν τό κολοσσιαίο έργο του αναφέροντας τή μετακίνηση όρισμένων ράντζων από τα Νοσοκομεία του κέντρου σε ύποστελεχωμένα της περιφέρειας και ένα προσχέδιο νόμου για τήν πρωτοβάθμια Υγεία...

Διαπιστώνει λοιπόν και ό Διάδοχος τήν έξοφθαλμη παραγωγή του περίπου τίποτε έπί διαιτία, τήν ψυλλιάζεται ότι έμπλεξε άσχημα, κάνει τίς γνωστές δηλώσεις για τριτοκοσμικά Νοσοκομεία και άποφασίζει να έντυπωσιάσει έπικοινωνιακά, βάζοντάς τα με τόν πιό αδύνατο κρίκο του συστήματος: όσους νεόπτωχους, έξαθλιωμένους νοσοκομειακούς γιατρούς είναι ύποχρεωμένοι να εργάζονται έπί συνεχόμενο 32ωρο, μέσο όρο 6-8-10 φορές τόν μήνα, κατά παράβαση κάθε ένθικης και κοινοτικής νομοθεσίας περι άνωτάτων όριων υπερωριακής άπασχόλησης, σχεδόν πάντα υπό άθλιες συνθήκες ένδιάιτησης.

Για τήν ταμπακίερα βεβαίως, τουμπεκι ψιλοκομμένο! Τό λείψανο του ΕΣΥ πού κληροδότησαν μετά από 20 χρόνια άσέλειας οί σοσιαλιστές, συνεχίζει άπερίσπαστο τήν τραγική του πορεία προς τό άγνωστο. Ό ιδιωτικός τομέας της Υγείας έχει θεριέψει στο κρατίδιο, σε ποσοστό ύπερδιπλάσιο του μέσου κοινοτικού όρου, άκόμη και των μητροπόλεων του καπιταλισμού (~50%). Ό προσχηματικά δημόσιος τομέας πού άπέμεινε έξακολουθεί να καταδυναστεύει παντοιοτρόπως τούς πολίτες, έξωθώντας σε παράνομο χρηματισμό τούς άθλια άμοιβόμενους γιατρούς*. Τό σύστημα προμηθειών των Νοσοκομείων σε ρόλο πίθου των Δαναΐδων - ύλικά όστεοσύνθεσης, βηματοδότες, φίλτρα τεχνητού νεφρού, παρεντερικές διατροφές, άντιδραστήρια έργαστηρίων κ.ο.κ., σε τιμές πενταπλάσιες και δεκαπλάσιες από τα πολιτισμένα κράτη-συντηρεί τήν διαπλοκή και τούς ύπόγειους χρηματισμούς, κατατρώνοντας τίς σάρκες των Ταμείων. Τό νοσηλευτικό προσωπικό, είδος έν ανεπαρκεία έπί σειρά έτών, ένψ ή άπολύτως δυσανάλογη με τόν πληθυσμό ύπερπαραγωγή γιατρών, συνεχίζεται άνένανως. Αυτά και άλλα, ών ούκ έστι άριθμός, είναι προβλήματα κύρ Δημητράκη, και καλές οί γύρες στις τηλεοράσεις και τα χαμόγελα στους φακούς, αλλά συχνά δέν αφήνουν ούτε



Ο κύρ Δημητράκης άποκαλύπτει και παραδίδει στο φιλοθέαμον κοινό τούς άλλτες έφημερεύοντες γιατρούς

μυρωδιά να πάρει κανείς από τήν ούσία. Όχι ότι έλπίζουμε να λυθεί κανένα, αλλά θά ήταν ύπερβολή να περιμέναμε καμιά όρθολογική παρέμβαση πού να μην προσβάλλει τήν νοημοσύνη μας; Γιατί φτάνει πια μ' αυτήν τήν έγκληματική, έσκεμμένη κατασυκοφάντηση και άπαξίωση του δημοσίου μόνο τομέα της υγείας. Τό τελευταίο πράγμα πού χρειάζεται είναι να χάσουν τήν αξιοπρέπεια τους και όσοι έναπομείναντες γραφικοί, περιθωριακοί νοσοκομειακοί γιατροί, ίδιως της έπαρχίας, ξέρουν και κάνουν τή δουλειά τους, συχνά υπό πολυ άντίξοες συνθήκες, ζώντας μόνο με τόν μισθό τους.

Η έφημερία είναι όμηρία για τούς νοσοκομειακούς γιατρούς, τούς έξοντώνει, ύποβαθμίζει δραματικά τήν ποιότητα ζωής τους (ξεχνούν μέχρι τήν ηλικία των 50-60 και 65 άκόμη, τί σημαίνει σαββατοκύριακο, τριήμερο, άργία), δέν λαμβάνεται ύπόψιν συνταξιοδοτικά, δέν πληρώνεται καν όπως πληρώνονται οί υπερωρίες σε όλον τόν ύπόλοιπο δημόσιο τομέα, παραμένοντας έτσι ό σημαντικά φθηνότερος τρόπος 24ωρης κάλυψης των Νοσοκομείων, άντι να διαθέτουν τρεις διαφορετικές βάρδιες! Άς πάψει ή ύποκρισία λοιπόν!

*Μισθός Έπιμελητού Β' με 10ετή προϋπηρεσία στο ΕΣΥ με έπίδοματα κλπ χωρίς έφημερίες περίπου 1300€!!!

...Και τό κόμμα με τραβάει άπ' τό μανίκι...

Κυκλοφορεί έντονα στην Κομοτηνή τό σενάριο της επιστροφής του άσώτου δημοσυμβούλου στο μαντρί του μαστρο-Τάσου, με άθήνηθεν προτροπή του κόμματος. Οί χωριστές κάθοδοι των δύο στην πρωτεύουσα φαίνεται ότι απέδωσαν καρπούς και ή πρόσφατη ρήξη ίσως ξεπεραστεί με τήν... γνωστή εύαισθησία, συνέπεια και αξιοπρέπεια πού χαρακτηρίζει τούς πολιτικούς μας: Λέμε-ξελέμε, φτύνουμε-γλύφουμε, κτλ. Νάχουν όμως δικιο όσοι λένε πώς «ό Τάσος δέν λησμονεί»; Θά δείξει...

Σχόλια πτερόεντα



Σέ μελέτη της Πανεπιστημιακής Παιδιατρικής Κλινικής του Δημοκρετίου Πανεπιστημίου, στην όποία ένξετάστηκαν 2.729 μαθητές της Αλεξανδρούπολης, 6-12 έτών, βρέθηκε ότι οί 748 άπ' αυτούς (ποσοστό 30%) πάσχουν από παχυσαρκία.

Η μελέτη κατέγραψε ότι ένα ποσοστό 15% από τα παχύσαρκα παιδιά έχουν ύψηλή άρτηριακή πίεση, ένψ τα κορίτσια σε ποσοστό 15% πού είναι ηλικίας άνω των 10 έτών, βρέθηκε ότι έχουν επηρεασμένη τήν αναπνευστική τους λειτουργία. Κατά τόν Θ. Χατζημιαχήλ, πού έχει τήν ευθύνη της μελέτης, «όλα αυτά όφείλονται στην κακή διατροφή πού κάνουν σήμερα τα παιδιά». Δέν ξέρω άν τό ποσοστό άποδειχθεί τελικά ακριβές, αλλά ή γενική εικόνα είναι αυτή σε όλη τή χώρα. Κι έπειδή τό έξω δέν αφήνει ποτέ άνετηρέαστο τό μέσα, τρομάζει κανείς μπροστά στην εικόνα πού προδιαγράφεται για τήν έλληνική νεολαία: εικόνα μιάς άντιαισθητικής παρακμής, τεινούσα προς νοσηρή συμπλεγματοκότητα. Και δυστυχώς ούτε στην... οικονομική κρίση μπορούμε να έλπίζουμε, καθότι οί φτωχότεροι είναι πού παχαίνουν περισσότερο, λόγω κακής ποιότητας τροφής. Τό λιτοδίαιτο του Έλληνα, ή μεσογειακή διατροφή, τί γίνανε αυτά άδέφρια;



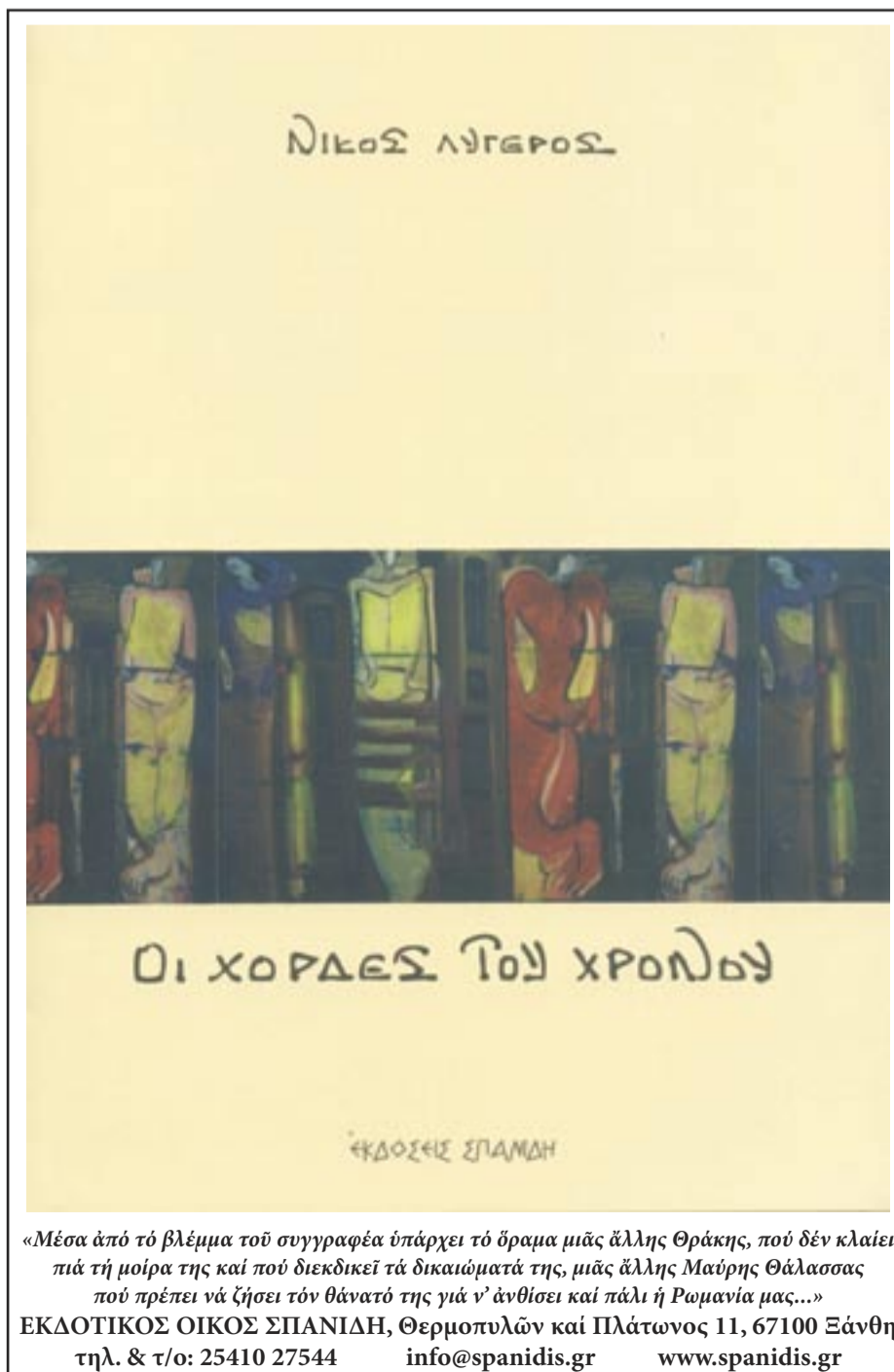
Καθώς ή προσπάθεια συλλογής πρωτογενούς ύλικού για τό Μουσείο Καραθεοδωρή στην Κομοτηνή συνεχίζεται, τα νέα πού έφερε από τό Γκαίτινγκεν ό Νίκος Λυγερός είναι άναμφίβολα σπουδαία. Η έρευνα δείχνει ότι πολλά νέα στοιχεία θά βγουν για πρώτη φορά τό φώς και κάποιες συγκυρίες στάθηκαν

εύτυχεις για τό έγχείρημα (παράδειγμα τό αρχείο της μαθηματικής οικογένειας Κνέσερ πού δωρήθηκε πρόσφατα στη βιβλιοθήκη του Γκαίτινγκεν, με 9 χειρόγραφα έπιστολές του Θρακιάτη μαθηματικού και δύο προσωπικά του σημειώματα). Πολλαπλό λοιπόν τό κέρδος από τήν ύπόθεση αυτή: Άφενός άναδεικνύεται μία έπιστημονική μορφή της νεότερης Ελλάδας, κορυφαία (πέρα από άγαπημένο δάσκαλο του Αινστάιν και πρόεδρος της έπιτροπής για τήν άπονομή του μαθηματικού «νόμπελ», ύπήρξε ό πρώτος Ευρωπαίος μαθηματικός πού κλήθηκε στο Χάρβαρντ) μά σχεδόν άγνωστη στο εύρο κοινό κι άφετέρου ή πόλη της Κομοτηνής άποκτά έναν μοναδικό πόλο έξλης και ένα συγκριτικό πλεονέκτημα με τήν σύσταση ενός Μουσείου μοναδικού όχι μόνο στην Ελλάδα μά και στον κόσμο! Είναι, νομίζουμε, από κείνες τίς σπάνιες περιπτώσεις όπου πολλοί έτερόκλητοι παράγοντες τυχαίνει να συνυπάρξουν και να συνεργήσουν για τήν παραγωγή ενός θαυμαστού άποτελέσματος, πού οί έχοντες τήν πρωτοβουλία ούτε να τό όνειρευτούν δέν τολμούσαν...



Στίς 19 Μαρτίου, ή έπιφυλλίδα του καθηγητή Χρήστου Γιανναρά στην κυριακάτικη «Καθημερινή» είχε θέμα τήν «δυσπόστατη επικράτεια στην Θράκη». Σε ένα άρθρο - καταπέλτη, ό έξέχων διανοούμενος της πατρίδας μας, έρεθισμένος προφανώς κι από τήν πρόσφατη έπίσκεψή του στην περιοχή, δέν

έφείσθη περιγραφών για τό χάλι μας και για τήν τουρκική παρουσία στην περιοχή. Έ, τήν έπομένη κιόλας μέρα του χύμηξε τό «Παρατηρητήριο του Έλσίνκι» (Βαλλιανάτος, Δημητριάς και άλλοι όγκόλιθοι της δημοκρατίας), με έκκληση στον Εισαγγελέα για άυτεπάγγελτη δίωξη και στά κόμματα για καταδίκη του άρθρου. Τί τούς τσίμπησε; Αυτό πού με τό φτωχό μυαλό τους έξέλαβαν ως «προτροπή σε έθνοκάθαρση»! Εντάξει, ή φράση του κειμένου ήταν κάπως άσαφής αλλά είναι δυνατόν να τήν έρμηνεύσει κανείς έτσι; Κι άν άκόμη κάποιες εκφράσεις του (σε γενικές γραμμές καίριου και άληθοεπούς) άρθρου αστόχησαν ή άν, πέραν των διαπιστώσεων, ύπάρχουν διαφορετικές εκτιμήσεις για τήν διαγραφόμενη προοπτική, δέν πειράζει. Τόση άερολογία πού διοχτεύτηκε έπί χρόνια με τό άντίθετο ακριβώς πνεύμα της χαζοχαρούμενης «αισιοδοξίας», χρειάζεται πολλά τέτοια όδυνηρά άρθρα για να έξισοροπηθεί...



«Μέσα από τό βλέμμα του συγγραφέα ύπάρχει τό όραμα μιάς άλλης Θράκης, πού δέν κλαίει πιά τή μοίρα της και πού διεκδικεί τα δικαιώματά της, μιάς άλλης Μαύρης Θάλασσας πού πρέπει να ήήσει τόν θάνατό της για ν' άνθίσει και πάλι ή Ρωμανία μας...»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

1821: Χριστιανομουσουλμανική θυσία κορυφής

Καθώς είναι γνωστή ή απέχθειά μας σε κάθε λογική του «άσπρο-μαύρο», βρήκαμε ενδιαφέρουσα την κάτωθι ιστορία (Αλ. Δεσποτόπουλος, Ιστορία του Έλληνικού Έθνους) που καθίσταται επίκαιρη όχι μόνο λόγω της επέτειου της 25ης Μαρτίου αλλά και γιατί δείχνει τί κοινό έδαφος μπορεί να υπάρξει μεταξύ Χριστιανών και Μουσουλμάνων, ακόμα και σε καιρό πολέμου. Τό φωτεινό παράδειγμα που επικαλούμαστε είναι ό σείχουλισλάμης, δηλαδή ό θρησκευτικός ήγέτης των Μουσουλμάνων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά την έναρξη της Επανάστασης στη Μολδοβλαχία υπό τον Αλ. Ύψηλάντη.

Ο σείχουλισλάμης Χατζή Χαλήλ Ίμπραήμ Εφέντη γεννήθηκε τό 1761 στην Προύσσα και καταγόταν από την οικογένεια των Αλφερανιδών, ή οποία διακρινόταν για την πιστή τήρηση των εντολών του Κοραάνιου. Όταν έφθασαν στην Κωνσταντινούπολη οι είδησεις για τό ξέσπασμα της επανάστασης, ό σουλτάνος Μαχμούτ Β', υπό την επίρεια συμβούλων του και φανατικών ούλεμάδων, έλαβε την απόφαση για γενική σφαγή των Ρωμηών. Για την εκτέλεση όμως της απόφασης απαραίτητη ήταν ή έκδοση έγκυκλίου (φετβά) από τον θρησκευτικό ήγέτη. Ο γενναίος και φιλόανθρωπος Χατζή Χαλήλ αρνήθηκε την άμεση έκδοση της έγκυκλίου και ζήτησε, προκειμένου να κερδίσει χρόνο, προθεσμία να σκεφθεί τό θέμα. Συζήτησε με τους Μεγάλους Βεζύρηδες (κυρίως τον Χαγιατί Εφέντη και τον Μεχμέτ Εφέντη) τρόπους σωτηρίας των Χριστιανών και κάλεσε τον γιατρό του Πατριαρχείου άρχιμανδρίτη Πύρρο τον Θετταλό, ζήτησαν του πληροφορίες για τις σχέσεις του πατριάρχη Γρηγορίου με τον Ύψηλάντη και τους άλλους επαναστάτες. Ο Πύρρος διαβεβαίωσε τον Χατζήχαλήλ ότι ό πατριάρχης δεν είχε ανάμειξη στην

επανάσταση και ένημέρωσε σχετικά τον Γρηγόριο.

Ο πατριάρχης πληροφορήθηκε τον επερχόμενο κίνδυνο για τό Γένος κι έσπευσε να επισκεφθεί τον σείχουλισλάμη, συνοδευόμενος από τον πατριάρχη Τεροσολύμων Προκόπιο και 3 άξιωματούχους του Πατριαρχείου. Τόν διαβεβαίωσαν ότι τό Γένος ήταν άμέτοχο στην εξέγερση του Ύψηλάντη και τόν παραέλεσαν να τό προστατεύσει. Ο Χατζήχαλήλ τούς καθυσάχασε βεβαιώνοντας ότι δεν θα ένεδιβε στις πιέσεις του σουλτάνου, ζήτησε όμως από τον πατριάρχη άποδεικτικά στοιχεία, ώστε να ένισχύσει τή θέση του. Ο Γρηγόριος ύποσχέθηκε να τά προσκομίσει. Αφού μέσα σε πολλή θλίψη αναζήτησε κάποιαν διέξοδο από την κρίσιμη κατάσταση, συσκέφθηκε με τρεις άρχιερείς και κατέληξαν στην άπόφαση του άφορισμού του Ύψηλάντη από τή Σύνοδο (άπόφαση έξ αιτίας της οποίας κάποιοι χαρακτήρισαν τον 77χρονο τότε Γρηγόριο, προσκυνημένο και τουρκόφιλο!).

Ο σείχουλισλάμης πείστηκε στις διαβεβαιώσεις και περισσότερο στον άφορισμό του Γρηγορίου και αρνήθηκε να εκδώσει την έγκύκλιο, στηριζόμενος στο Κοράνιο που δεν επιτρέπει τιμωρία άθώων για πράξεις ενόχων συγγενών τους. Έτσι άποφασίστηκε ή γενική σφαγή των Ρωμηών. Ο σουλτάνος ξεεμάνη από τή σθεναρή στάση του Χατζή Χαλήλ, άρχικά τόν καταδίκασε σε θάνατο ως πράκτορα των Ρωμηών και μετά «τόν συγχώρεσε», έξορίζοντάς τον στη Λήμνο. Δεν έφθασε όμως ποτέ εκεί, καθώς, κατ' έντολή του, τόν δολοφόνησαν. Με την επανάσταση στην Πελοπόννησο, άπαγχονίστηκε και ό πατριάρχης Γρηγόριος (22/4/1821), τόν όποιον ή Εκκλησία μας τιμά ως Άγιο στις 10 Απριλίου.

Ντουκιαντζή: Καί άρνησίγλωσσοσ και ψεύτης!

Πρίν έναν μήνα, τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης και τό ΠΑΚΕΘΡΑ, είχαν διοργανώσει μία σπουδαία εκδήλωση με θέμα «Η τριγλωσσία των Πομάκων και τά μαθησιακά προβλήματα των Πομάκων μαθητών». Στην ήμερίδα εκείνη, που μόνον εμείς στον «Α» καταγράψαμε λεπτομερώς, είχε παρέμβη και ό θλιβερός δήμαρχος Μύκης, Μουτζαχίτ Ντουκιαντζή, για να έπιπλήξει τούς διοργανωτές και τούς εισηγητές και να διαβεβαίωσε τό άκροατήριο ότι «πρό δύο ήμερών τό δημοτικό συμβούλιο Μύκης άποφάσισε όμόφωνα να εκφράσει τή λύπη του και τήν αντίθεσή του για τήν διοργάνωση αυτή στην όποιαν χρησιμοποιούνται χαρακτηρισμοί μή άποδεκτοί από τήν μειονότητα» κτλ κτλ. Έ, λοιπόν, δίπλα βλέπετε τό πρακτικό της συνεδρίασης του δημοτικού συμβουλίου Μύκης (άρ. 06/2006, ήμερομηνία 20-2-06) και τό όποιο γράφει επί λέξει: «Ο Πρόεδρος κ. Χασάν Σαλή Ρετζέπ πρίν τήν έναρξη της συνεδρίασης δέχθηκε αίτημα να συζητηθεί έκτός ήμερησίας διάταξης θέμα που άφορά τήν επικείμενη εκδήλωση - συζήτηση που διοργανώνεται από τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης και τό Πολιτιστικό Κέντρο Θράκης με θέμα «Η τριγλωσσία στην μειονοτική εκπαίδευση και τά μαθησιακά προβλήματα των Πομάκων μαθητών». Προτείνεται όπως έκδοθει ψήφισμα με τή θέση του Συμβουλίου μας. Ο κ. Δήμαρχος αντιπρότεινε όπως άφού έτοιμάσει σχέδιο ψηφίσματος, στη συνέχεια (τηλεφωνικά ή σε επόμενη συνεδρίαση) να τεθεί προς έγκριση στο Συμβούλιο ή να έκδοθει σχετική ανακοίνωση από τό Γραφείο του και να δημοσιοποιηθεί. Επίσης πρότεινε όπως παραστεί σύσσωμο τό Συμβούλιο στην εκδήλωση προκειμένου να εκθέσει τις θέσεις του για τό θέμα. Κατόπιν αυτών, τό Δ.Σ. δέν προχώρησε στην περαιτέρω συζήτηση και λήψη άπόφασης επί του θέματος...».

Τί άποδεικνύεται λοιπόν; Ότι ό Ντουκιαντζή είπε ψέμματα μπροστά σε όλον τόν κόσμο: Τό θέμα δεν είχε καν συζητηθεί! Και γιατί δεν άφησε να γίνει τουλάχιστον διάλογος στο δημοτικό Συμβούλιο; Έπρεπε μήπως να φέρει έτοιμο τό καπέλο από τό Προξενείο; Κάπως έτσι έχει, δυστυχώς, ή πολιτική κατάσταση στην μειονότητα και όποιος τό άγνωεί είναι βαθειά νυχτωμένος...



Ε, λοιπόν, δίπλα βλέπετε τό πρακτικό της συνεδρίασης του δημοτικού συμβουλίου Μύκης (άρ. 06/2006, ήμερομηνία 20-2-06) και τό όποιο γράφει επί λέξει: «Ο Πρόεδρος κ. Χασάν Σαλή Ρετζέπ πρίν τήν έναρξη της συνεδρίασης δέχθηκε αίτημα να συζητηθεί έκτός ήμερησίας διάταξης θέμα που άφορά τήν επικείμενη εκδήλωση - συζήτηση που διοργανώνεται από τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης και τό Πολιτιστικό Κέντρο Θράκης με θέμα «Η τριγλωσσία στην μειονοτική εκπαίδευση και τά μαθησιακά προβλήματα των Πομάκων μαθητών». Προτείνεται όπως έκδοθει ψήφισμα με τή θέση του Συμβουλίου μας. Ο κ. Δήμαρχος αντιπρότεινε όπως άφού έτοιμάσει σχέδιο ψηφίσματος, στη συνέχεια (τηλεφωνικά ή σε επόμενη συνεδρίαση) να τεθεί προς έγκριση στο Συμβούλιο ή να έκδοθει σχετική ανακοίνωση από τό Γραφείο του και να δημοσιοποιηθεί. Επίσης πρότεινε όπως παραστεί σύσσωμο τό Συμβούλιο στην εκδήλωση προκειμένου να εκθέσει τις θέσεις του για τό θέμα. Κατόπιν αυτών, τό Δ.Σ. δέν προχώρησε στην περαιτέρω συζήτηση και λήψη άπόφασης επί του θέματος...».

Ό... Μπαϊράμ Πασάς στη Θράκη

Θυμάστε ένδεχομένως που γράφαμε για τήν προσπάθεια του Δήμου Μπαϊράμπασα της Πόλης να συνδέσει πολιτιστικά τούς Τούρκους των Βαλκανίων, με τόν ίδιο σε ρόλο συντονιστή. Έ, προχτές ό δήμαρχος Χουσεΐν Μπουργκέ έπισκεφτηκε τήν Κομοτηνή, είδε νομάρχη και δήμαρχο κι άνοιξε πόρτα κατά δά. Δεν Λέα, ό άνθρωπος εργάζεται άξιόπαινα για τήν πατρίδα του. Εμείς από τήν μεριά μας, έχουμε τόν νου μας;

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΜΟΛΔΑΒΙΑ

Μιά συγκριτική προσέγγιση

Έπειδή πολλοί πολιτικοί, δημοσιογράφοι και άναλυτές επιπέδου καφενείου, άρέσκονται να άναφέρονται τηλεοπτικά - έχοντας τήν έπαρση του άνοήτου - στην ύποτιθέμενη ισχυρή έλληνική παρουσία στη χερσόνησο του Αΐμου, θα πρέπει να άναφερθούμε στην περίπτωση της χριστιανικής και όρθόδοξης Μολδαβίας όπου ή πραγματικότητα είναι τραγικά διαφορετική.

Παρά τό γεγονός ότι ή Μολδαβία έχει ιστορικούς δεσμούς με τόν έλληνισμό άφού εκεί έδρασαν πολλές οικογένειες Φαναριωτών στην περίοδο της τουρκοκρατίας, και παρά τό γεγονός ότι υπάρχει ακόμα και σήμερα μία μικρή άριθμητικά - αλλά άφελληνισμένη γλωσσικά - κοινότητα, ή έλληνική παρουσία στη χώρα, οικονομική και πολιτιστική, είναι σχεδόν μηδαμινή.

Αντίθετα, ή ισχύς και ή δυναμική του σύγχρονου τουρκικού κράτους είναι όρατή από τή στιγμή που προσγειώνεται κάποιος στο άεροδρόμιο της πρωτεύουσας Κισινάου (Κισίνεφ), τό όποιο άνακατασκευάστηκε εκ βάρων από τουρκική εταιρεία. Η άεροπορική σύνδεση Κωνσταντινούπολης - Κισινάου είναι καθημερινή με δυο μάλιστα διαφορετικές πτήσεις (μία τών τουρκικών και μία τών μολδαβικών άερογραμμών) σε αντίθεση με τήν σύνδεση Αθήνας - Κισινάου που περιορίζεται στις δυο ή τρεις συνολικά τήν εβδομάδα από τις μολδαβικές άερογραμμές και με άπαρχαιωμένα άεροπλάνα.

Μέσα στην ίδια τήν πρωτεύουσα ή τουρκική παρουσία είναι άισθητή άρχικά

από τήν φυσική παρουσία των ίδιων των Τούρκων έπιχειρηματιών (περισσότερα από 600 άτομα) αλλά και από τις έπιχειρήσεις που διατηρούν, οι όποιες κλιμακώνονται από τά ραγδαίως αυξανόμενα σε άριθμό «κεμπάπ», μέχρι μεγάλες τουριστικές έπιχειρήσεις και μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες κινήτης τηλεφωνίας. Τό καλύτερο ξενοδοχείο του Κισινάου είναι τουρκικό, ενώ τό πιο διαφημιζόμενο για τήν ποιότητά του ιδιωτικό Λύκειο της χώρας, όπου τά μαθήματα διδάσκονται στα άγγλικά, είναι



έπίσης τουρκικό και μάλιστα έλέγχεται από ισλαμιστικούς κύκλους, άφού οι Μολδαβοί μαθητές για να μπουν μέσα ακολουθούν μία σειρά κανόνων, όπως τό να βγάλουν τά παπούτσια τους!!!

Δέν είναι παράξενο οι Μολδαβοί να ύποδέχονται τόν Έλληνα τουρίστα στα μαγαζιά τους με τουρκικά καλωσορίσματα... Στα καταστήματα αλλά και στις λαϊκές άγορές ή παρουσία των τουρκικών προϊόντων είναι έντυπωσιακή, από άγροτικά προϊόντα μέχρι ηλεκτρικά είδη, είδη μπάνιου, πλαστικά, βαφές παπουτσιών κλπ. Είναι έντυπωσιακή ή παρουσία των τουρκικών ειδών ρουχισμού. Πολλά

είδη, όπως φανελάκια και κάλτσες, είναι μόνο τουρκικά. Η Τουρκία είναι ό έκτος μεγαλύτερος παγκοσμίως εξαγωγέας ειδών ύματισμού (και δεύτερος στην Εύρωπαϊκή Ένωση). Δεν είναι τυχαίο ότι στην είσοδο της πρωτεύουσας υπάρχει είδικός προνομιακός χώρος στάθμευσης και έκτελωνισμού μόνο για τά τουρκικά φορτηγά.

Η σπουδαιότητα της τουρκικής παρουσίας στη χώρα άποτυπώνεται ακόμα και στα διαφημιστικά των Μάκ Ντόναλντς,



όπου μία διαφημιστική φράση της εταιρείας είναι άποτυπωμένη στις άφισες αλλά και στα πλαστικά κυπελλάκια στα άγγλικά, τα ρωσικά, τα μολδαβικά, τα κινέζικα και τά τουρκικά!

Όμως ή τουρκική παρουσία δεν είναι μόνο οικονομική αλλά και πολιτιστική. Στο έντυπωσιακό οικοδόμημα της Όπερας του Κισινάου - κληρονομιά του σοβιετικού παρελθόντος - ή παρουσία της τουρκικής συμφωνικής όρχήστρας της Άγκυρας και πολλών άλλων μουσικών σχημάτων είναι συνεχής τά τελευταία χρόνια, και μάλιστα χάρη στην μεσολάβηση της Τουρκίας έρχονται αντίστοιχα σχήματα και από τό Άζερμπαϊτζάν. Η σπουδαία στην Μολδαβία του Άζερμπαϊτζάν και της όμόγλωσσης Τουρκίας είναι άδελφικού χαρακτήρα. Άζέροι έπιχειρηματίες έκμεταλλεύονται τό μοναδικό λιμάνι της χώρας, στις έκβολές του Δούναβη. Άξίζει να σημειώσουμε ότι στο παρελθόν είχε άναλάβει τήν κατασκευή του λιμανιού έλληνική κατασκευαστική εταιρεία αλλά βούλιαξε ή ίδια μέσα στην νεοελληνική άνικανότητα και τή διαφθορά,

με αποτέλεσμα να έγκαταλείψει στη μέση τό έργο και τή χώρα, δίνοντας στους Μολδαβούς ένα εξαίρετο δείγμα έλληνικής άνευθυνότητας και άνικανότητας... Τήν ίδια τύχη είχε και έλληνική κρατική τράπεζα τό κατάστημα της οποίας έκλεισε λόγω «διαφθοράς»...

Η Μολδαβία οικονομικά είναι στενά δεμένη με τήν Τουρκία από τήν όποια εισάγεται άφθονο συνάλλαγμα, λόγω του μεγάλου άριθμού οικονομικών μεταναστών που έχουν κατευθυνθεί εκεί. Οι όρθόδοξοι Μολδαβοί πολίτες μπορούν έλεύθερα να έπισκεφθούν τήν μουσουλμανική Τουρκία, πληρώνοντας μόνο 10 ευρώ βίσα στα σύνορα. Αντίθετα, είναι σχεδόν άδύνατο να έπισκεφθούν τήν όμόδοξη Έλλάδα εάν, όπως καταγγέλουν κάποιοι, δεν πληρώσουν μίζα σε κάποια κυκλώματα...

Έπισκέψεις Τούρκων πολιτικών στη χώρα είναι συνηθισμένο φαινόμενο και ό Τούρκος πρέσβης (μαζί με τόν Άμερικάνο) είναι μάλλον ό πρώτος τή τάξει στη συνείδησή τους. Και αν άναρωτέστε για τόν Έλληνα πρέσβη, τότε θα πρέπει να μάθετε ότι δεν υπάρχει, ούτε έλληνική Πρεσβεία στη χώρα, ούτε καν Προξενείο, παρά μόνον ένας άμισθος ιδιώτης πρόξενος μολδαβικής καταγωγής, ό όποιος δεν γνωρίζει καθόλου έλληνικά!

Βέβαια ό κεντροασιατικός γκριζος λύκος βρήκε και χορεύει... Η Τουρκία κατά βάθος έπιθυμεί μία βαθιά θρησκευτική διείσδυση και ένθαρρυνμένη από τις σποραδικές άλλαξοπιστίες Μολδαβών, κυρίως γυναικών που παντρεύονται Τούρκους, έκτιμά ότι είναι θέμα χρόνου ή δημιουργία του πρώτου τεμένους μέσα σε αυτήν τή χριστιανική χώρα. Ηδη διαίδουν ότι σύντομα θα ύποβάλλουν έπίσημα τό αίτημα στην κυβέρνηση, ισχυριζόμενοι ότι τό τέμενος είναι άπαραίτητο για να καλυφθούν οι θρησκευτικές άνάγκες των πολυάριθμων Τούρκων έπιχειρηματιών της χώρας... Οί Τούρκοι νιώθουν ότι ξανακατακτούν τά Βαλκάνια.

Ο γ.γ. του NATO Scheffer στον «Α»!

Ο Γενικός Γραμματέας του NATO, Jaap De Hoop Scheffer, στις 20 Μαρτίου επισκέφθηκε έκτακτα την Ουάσιγκτον και είχε συναντήσεις με τον Πρόεδρο Μπους και με την Υπουργό Έξωτερικών Κοντολίζα Ράις. Προκάλεσε δέ τεράστια εντύπωση το γεγονός ότι για πρώτη φορά δεν έπετράπη στους δημοσιογράφους να κάνουν ερωτήσεις, ως ειθιστά, και απλώς περιορίστηκαν να προβούν σε δηλώσεις άοριστες, περι ανέμων και υδάτων, ανάξιας μεταφοράς τους στην παρούσα ανταπόκριση. Ενώ, κάτ' ασφαλείς πληροφορίες μας, κύριο θέμα των συνομιλιών ήταν οι επικείμενες ραγδαίες εξελίξεις στα Δυτικά Βαλκάνια, με άφετηρία το Κοσσυφοπέδιο, χωρίς να κάνουν οποιαδήποτε αναφορά.

Με το πέρας των συνομιλιών, ο γ.γ. του NATO, μετέβη στην Έθνικ Λέσχη Τύπου (National Press Club) της αμερικανικής πρωτεύουσας, όπου παραχώρησε συνέντευξη Τύπου. **Η έφημερίδα μας ήταν η μόνη που τον προκάλεσε να μιλήσει συγκεκριμένα για το Κοσσυφοπέδιο, αλλά και για την σε εξέλιξη άσκηση του NATO, σε όλοκληρη την Βαλκανική, χρησιμοποιώντας και την Θεσσαλονίκη!** Ανάμεσα στην έφημερίδα μας και τον γ.γ. του NATO έλαβε χώρα ο έξις διάλογος, στη διάρκεια της συνέντευξης:

- **Κύριε Γραμματέα, την περασμένη εβδομάδα, ο Αλβανός Υπουργός των Έξωτερικών, Besnik Mustafaj, δήλωσε, ότι η Αλβανία, υποψήφιο μέλος του NATO, όπως μάς είπατε πριν από λίγο,**

δεν πρόκειται να σεβασθεί τα σύνορα των βαλκανικών χωρών, αρχής γενομένης από την FYROM, σε περίπτωση που το Κοσσυφοπέδιο δεν καταστεί ανεξάρτητο. Διερωτώμαι, αν το NATO έχει οποιαδήποτε μακρόπνοα σχέδια να αποτρέψει μία τέτοια άνωμαλία στα Βαλκάνια, με την Δύναμη KFOR, ή οποία ήδη σταθμεύει στο Κοσσυφοπέδιο.



- Πολύ συμπαθής αυτός ο κύριος Χέφερ, Χέφνερ, πώς τον είπαμε...

- **Νομίζω, πώς ο καλύτερος τρόπος να αντιμετωπίσω το θέμα αυτό, ως Γενικός Γραμματέας του NATO, καθώς και οι υπεύθυνοι λαοί των Βαλκανίων, είναι πρώτα να σεβασθούμε πλήρως την εργασία του Martti Ahtisaari. Πρόκειται για τον Ειδικό Απεσταλμένο. Αυτός, ως μου επιτραπεί ή έκφραση, είναι εκείνος που χειρίζεται την όλη διαδικασία, ή οποία έ λ π ι ζ ο υ μ ε να οδηγήσει στην διαμόρφωση του τελικού καθεστώτος του Κοσσυφοπεδίου. Νομίζω, λοιπόν, ότι έμεις όφειλουμε να σεβασθούμε την δουλειά που κάνει ο κ. Martti Ahtisaari, δηλαδή την δουλειά που κάνουν τα Ήνωμένα Έθνη. Και νομίζω, πώς πρέπει να σεβασθούμε και**

την δουλειά της Ομάδας Έπαφής, και έσεις γνωρίζετε ποιοί είναι στην Ομάδα Έπαφής. Κατά διάφορα χρονικά διαστήματα, παίρνω και έγω μέρος στις συζητήσεις αυτές, διότι το NATO έχει ακόμη 17.000 άνδρες ισχυρή παρουσία στο Κοσσυφοπέδιο, με την Δύναμη της KFOR. Η γνώμη μου είναι, ως αφήσουμε τον Martti Ahtisaari να κάνει την δουλειά του. Παράλληλα - από την στιγμή που έσεις αναφέρατε την Αλβανία - ως αφήσουμε τις χώρες που φιλοδοξούν να γίνουν μέλη του NATO να κάνουν και αυτές την δουλειά τους και να ανταποκριθούν στις αναγκαίες προποθέσεις, διότι, όπως είπα, δεν πρόκειται για μία αυτόματη διαδικασία. Πρέπει να το αξίζουν, για να το καταφέρουν. Πρέπει να επιτευχθεί μόνο με τις μεταρρυθμίσεις. Αναφορικά τώρα με το Κοσσυφοπέδιο, ως αφήσουμε πρώτα την πολιτική διαδικασία να περατώσει την δική της δουλειά, διότι πιστεύω, όπως είπα και πριν, οποιαδήποτε ανάμιξη του NATO, και θά το επαναλάβω και πάλι, ότι οποιαδήποτε ανάμιξη του NATO δεν νομίζω ότι θά βοηθούσε την διαδικασία. Ας αφήσουμε, πολύ απλά, τον Martti Ahtisaari να κάνει την δουλειά του. Και νομίζω, ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος, για να αντιμετωπισθεί το ζήτημα, για να προχωρήσει.

- **Μία ακόμη ερώτηση. Ποιός είναι ο λόγος που το NATO άρχισε στρατιωτική άσκηση στα Βαλκάνια, ή οποία θά διαρκέσει μέχρι τις 5 Μαΐου, σύμφωνα με ανακοίνωσή σας, μεταφέροντας δυνάμεις από την Γερμανία και την Ιταλία, αλλά και χρησιμοποιώντας επίσης διευκολύνσεις από την Ελλάδα;**

- **Φυσικά το κάνουμε αυτό μόνο με την συγκατάθεση των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων. Είναι πολύ σημαντικό για τις φιλόδοξες χώρες, που θέλουν να γίνουν μέλη του NATO - και αυτό αναφέρεται στην**

Χάρτα της Άμυνας - να ανταποκριθούν στους όρους του NATO. Και έσεις όφείλετε να βλέπετε τις δραστηριότητες αυτές μέσα σε αυτό το πλαίσιο.

- Υπάρχει οποιαδήποτε άμεση άπειλή στα Βαλκάνια, που κάνετε αυτή την άσκηση τώρα;

- **(Ενοχλημένος) Φυσικά, όχι! Φυσικά δεν υπάρχει άπειλή. Αλλά κάθε άσκηση δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με άμεση άπειλή. Όπως είπα και στην εισαγωγική μου ομιλία, ό κόσμος αντιμετωπίζει ασύμμετρες άπειλές: τρομοκρατία, απόκτηση όπλων μαζικής καταστροφής, άποτυχημένες (failed) χώρες. Σας παρακαλώ, μην συνδέετε τις άσκησης αυτές με οποιαδήποτε άπειλή, γιατί δεν υπάρχει καμμία σχέση.**

Το συμπέρασμα από τα λεχθέντα: «Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Διότι το NATO πρόκειται να βοηθήσει την αλβανική τρομοκρατία - αυτοί μιλάνε περί άνταρσίας - με άπαιτηση των Αμερικανών και των Άγγλων. Περί αυτού πρόκειται, χωρίς καμμία άμφιβολία, όπως έπισημαίνουν αξιόλογοι πολιτικοί κύκλοι έδώ στην Ουάσιγκτον, που παρακολούθησαν από κοντά όλες τις έπαφές του γ.γ. του NATO, ιδιαίτερα αυτές στο Αμερικανικό Πεντάγωνο, και οι όποιες, για άγνωστους λόγους, καλύφθηκαν από πλήρη μυστικότητα, εφαρμόζοντας άπόλυτα αυτό που διακήρυξε ό κ. Μπους, κατά την έπίσκεψή του: «Το NATO άποτελεί τον πλώνα της αμερικανικής έξωτερικής πολιτικής» (NATO is the pillar of the U.S. foreign policy)!

**Λάμπρος Παπαντωνίου,
Ουάσιγκτον, 24.3.06**

ΕΒΡΟΣ & ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ

Ήταν το 1991 που, μετά από πολλά χρόνια, ό νομός Έβρου ξαναέζησε τις έφιαλτικές μνήμες από το παρελθόν. Όταν δεν υπήρχαν αντιπλημμυρικά έργα και οι παράδιες και παρέβριες περιοχές δοκιμάζονταν σχεδόν κάθε χρόνο από τις πλημμύρες των ποταμών Άρδα και Έβρου. Το 1991 ή έπίσημη έξήγηση μλούσε για φθορές στα Βουλγαρικά φράγματα. Έκτοτε οι περιοχές αυτές ξαναπλημμύρισαν το 1996 και από τότε το φαινόμενο επαναλαμβάνεται έντονοτερο, σχεδόν κάθε χρόνο. Πέρυσι οι τεράστιοι όγκοι υδάτων που «κατέβασαν» τα ποτάμια προξένησαν μεγάλες καταστροφές στις καλλιέργειες, στις ύποδομες ύδρευσης και άρδευσης και πλημμύρισαν μέρος του οικισμού των Λαβάρων. Φέτος μιλάμε για τις χειρότερες πλημμύρες των τελευταίων πενήντα χρόνων (πριν δηλαδή γίνουν τα υπάρχοντα αντιπλημμυρικά έργα). Από τις Καστανιές στον ποταμό Άρδα έως τα νότια του νομού στις Φέρες, τα Λασπόνερα πλημμύρισαν περίπου 300.000 στρέμματα καλλιεργήσιμης γής, έπνιξαν περισσότερα από 1200 ζωα, άχρήστεψαν περισσότερες από έκατο κάτοικες στα χωριά Λάβαρα και Πραγγί και έφεραν μεγάλες καταστροφές σε άγροτικές έγκαταστάσεις καθώς και σε άλλες ύποδομες. Διεκόπη ή λειτουργία της διεθνούς σιδηροδρομικής γραμμής και είχαμε προβλήματα σε πολλούς όδικούς άξονες με χαρακτηριστικότερο αυτό της νέας όδοις προς τα Βουλγαρικά σύνορα που διεκόπη ή λειτουργία της από όρμητικά νερά στο ύψος των Καστανιών και μάάλιστα προξενήθηκαν άρκετές ζημιές σ' αυτήν. Η άκριβης εικόνα των ζημιών σέ όλον το νομό θά φανεί τις έπόμενες ήμέρες, μετά τη σταδιακή ύποχώρηση των υδάτων.

Οι κάτοικοι του Έβρου μέσα στη δυστυχία τους γελοούν πικραμένα λέγοντας πώς από άκριτικός νομός, γίναμε άκριτικό νησί. Κάθε χρόνο σημειώνουμε πώς ό ποσοτήτες των υδάτων ήταν πρωτόγνωρες και τον έπόμενο χρόνο έρχονται μεγαλύτερες. Μέχρι σήμερα δεν είχαμε άπώλειες σε ανθρώπινες ζωές, άυριο γνωρίζουμε τί θά συμβεί; Μπορούμε να φανταστούμε τί θά συνέβαινε αν οι τεράστιοι όγκοι υδάτων συνέχισαν να διοχετεύονται στον Άρδα και στον Έβρο για άλλες 24, έστω, ώρες; Τα ύπουργικά κλιμάκια έφτασαν έγκαίρως στον νομό και παρακολούθησαν το φαινόμενο από κοντά. Το ίδιο και κλιμάκια των κομμάτων της άντιπολίτευσης. Όλοι όμως ήρθαν, είδαν και άπήλθαν. Παίχτηκε βέβαια και πάλι το γνωστό έργο των πρώην κυβερνήτων που κατηγορούν

για άνικανότητα τους νύν κυβερνώντες και των τωρινών που άπαντούν λέγοντας ότι τα καταφέραμε καλύτερα από κάθε άλλη φορά, με πολύ χειρότερες καταστάσεις. Όλοι άποχώρησαν με εύχολογία περι αναγκαίας διακρατικής συνεννόησης και μεγάλων έργων που πρέπει να γίνουν. Οι κάτοικοι όμως πιστεύουν πώς πλέον δεν υπάρχει καμμία προοπτική και λύση για το πρόβλημα, και προσεύχονται να μην επαναληφθούν τα ίδια φαινόμενα.

Τί φταίει άραγε και έχουμε επαναλαμβανόμενα και έντονοτερα κάθε χρόνο τα πλημμυρικά φαινόμενα; Υπάρχει λύση σ' αυτό το ζέσπασμα της φύσης ή ή αδράνεια των κυβερνήσεων και ή έγκατάλειψη της περιοχής είναι υπεύθυνες γι' αυτή τη δυστυχία; Φταίει ή βουλγαρική πλευρά που δεν κάνει ότι μπορεί για τον περιορισμό των υδάτων που στέλνει ή ή τουρκική που δεν συνεργάζεται για έναν από κοινού σχεδιασμό για άντιπλημμυρικά θωράκιση; Οι άρμόδιες ύπηρεσίες κάνουν την έπιβεβλημένη συντήρηση των άναχωμάτων και έκπονούν τις αναγκαίες μελέτες για την καλύτερη άντιπλημμυρική προστασία; Τέλος, δίνονται τα άπαραίτητα κονδύλια για τα ελάχιστα έκείνα έργα στοιχειώδους προστασίας μας; Τί πρέπει να γίνει τελικά;

Είναι άλήθεια ότι ή φύση εκδικείται τις έγκληματικές πολλές φορές ανθρώπινες παρεμβάσεις και άπαντάει με τον δικό της τρόπο. Η μόλυνση του περιβάλλοντος και οι έπεμβάσεις του ανθρώπου στο οικοσύστημα προκαλούν άνάλογα φαινόμενα παγκοσμίως. Το 1996 ό τότε Πρόεδρος της Τ.Ε.Δ.Κ. Έβρου και δήμαρχος Σουφλίου, Πασχάλης Χριστοδούλου, με άφορμή τις τότε μεγάλες πλημμύρες είξε έπιστήσει την προσοχή της έλληνικής πολιτείας για την άνεξέλεγκτη ύλοτομία που γίνεται στα βουνά της γειτονικής Βουλγαρίας (για οικονομικούς βέβαια λόγους - ή ξυλεία αυτή σχεδόν όλη πωλούνταν σε σχετικές έπιχειρήσεις του Έβρου) και ή όποια άπογύμνωσε τα βουνά από τα φυσικά έκείνα φράγματα που θά περιόριζαν την όρμητική ροή των υδάτων. Ούδεις βέβαια άσχολήθηκε με την ύπόθεση αυτή. Σήμερα τα βουνά αυτά είναι σχεδόν άπογυμνωμένα από δέντρα. Μία αίτια των έντονων φαινομένων είναι και αυτή ή κατάσταση.

Τά κυριότερα άντιπλημμυρικά έργα στον Έβρο (άναχώματα) έγιναν μετά από διακρατική συμφωνία στην περίοδο 1958-1960 και στον ποταμό Άρδα τη δεκαετία του '70. Από τότε διορθωτικές και μόνον παρεμβάσεις ύλοποιούνται. Πρέπει άμεσα να σχεδιάσουμε την κατασκευή των άπαραίτητων έργων λαμβανομένων ύπ' όψιν των νέων καταστάσεων

που υπάρχουν στην περιοχή (κλιματολογικές συνθήκες, γεωργικές έκμεταλλεύσεις, ανθρώπινες παρεμβάσεις). Είναι ντροπή ή φτωχή Ελλάδα του 1950-1960 να έκτελεί τέτοια μεγάλης



κλίμακας έργα στην περιοχή (φωτό) και το Έλληνικό κράτος των τριών ΚΠΣ να μην μπορεί ούτε να συντηρήσει σωστά τα έργα αυτά! Αυτό αν δεν είναι έγκατάλειψη και έγκληματική άδιαφορία, τότε τί άλλο είναι;

Η γειτονική Βουλγαρία, που φέτος για πρώτη φορά δέχτηκε την διπλωματική διαμαρτυρία της Ελλάδας για μη σωστή διαχείριση των υδάτων των ποταμών Άρδα και Έβρου, διαθέτει τρία φράγματα στον ποταμό Άρδα και τροφοδοτεί τον νομό μας με τα άπαραίτητα νερά για την άρδευση χιλιάδων στρεμμάτων στη λεκάνη του ποταμού. Ποι είναι ή πολιτική των φραγμάτων για την περιοχή από το Έλληνικό κράτος; Πατί έγκαταλείφθηκε ή κατασκευή των φραγμάτων Δερείου και Άσπρονηρίου που θά μπορούσαν να λύσουν σε μεγάλο βαθμό το σημερινό πρόβλημα και να χρησιμεύσουν ένδεχομένως και ένεργειακά; Ποι είναι οι άπαραίτητοι σχεδιασμοί και ποι είναι τα άπαραίτητα κονδύλια; Δεν είναι ντροπή που μέχρι πρότινος τα πασοκικά αυτοδιοικητικά παπαγαλάκια δικαιολογούνταν πώς αίτια για τη μη έναρξη κατασκευής του φράγματος Άσπρονηρίου ήταν οι ύπέρογκες δέθεν άπαιτήσεις άποζημίωσης των άγροτών που έχαναν τα χωράφια τους; Και ύπ' όψιν ότι το μικρό φράγμα των Κομάρων στον ποταμό Άρδα ξεκίνησε να κατασκευάζεται μετά από τρεις άκυρώσεις και άναβολές.

Άπό πέρυσι άκοϋμε και ξανακοϋμε από τους εισαγόμενους έξ' Αθηνών πολιτικούς και τους έδώ πολιτικούς άντιπροσώπους τους ότι είναι αναγκαία ή συμφωνία μεταξύ των τριών κρατών για την όριστική λύση του προβλήματος των πλημμυρών. Και μάάλιστα άλγεινή έντύπωση προκαλεί το γεγονός να συνεδριάζει το Συντονιστικό Νομαρχιακό

Όργανο και να μετέχουν σ' αυτό ό Τούρκος νομάρχης Άδριανουπόλεως και ή Βουλγάρη νομάρχης Χασκόβου, παρουσία Υπουργών και έκπροσώπων Στρατού και Άστυνομίας. Η να καλείται ό Τούρκος νομάρχης πέρυσι στον ποταμό Άρδα να διαπιστώσει το μέγεθος του προβλήματος! Βεβαίως για τις παραπάνω άπαραδέκτες ένεργειες εϋθύνεται ό έπιρρηπής στην τουρκολαγνεία νομάρχης κ. Ζαμπουνίδης (πολιτικός φίλος του Άκη Τσοχατζόπουλου και έξέχον μέλος της έδώ πασοκικής άντιπροσωπείας) αλλά και ό Περιφερειάρχης και οι Υπουργοί έχουν τις δικές τους τεράστιες εϋθύνες. Έαν χρειάζεται διακρατική συνεννόηση υπάρχει και ή διπλωματική όδος. Αλλά τότε τί συζητάνε στις παρέες τους που χορεύουν ζεϊμπέκικα ή κάνουν κουμπαρίες; Μήπως άλλα πράγματα; Μήπως αυτή ή «συνδιαχείριση των προβλημάτων» και ή επαναλαμβανόμενη ρητορεία περι «διακρατικής συμφωνίας» μάς προετοιμάει για κάτι; Τη στιγμή που πολύ καλά γνωρίζουμε ότι ή Τουρκία είναι αυτή ή όποία πάντα άρνεϊται τη στοιχειώδη συνεργασία για τέτοια θέματα; Αλλά αυτά είναι έρωτήματα που μπορούν να άπαντηθούν σε ένα σοβαρό κράτος.

Έπί πλέον θά μπορούσαμε να ποϋμε πώς άπουσίαίει παντελώς ένας σχεδιασμός για την διαχείριση των υδάτινων πόρων στην περιοχή αλλά και ή ύπαρξη ενός γενικότερου άναπτυξιακού σχεδίου για την τόσο σπουδαία, γεωοικονομικά και γεωπολιτικά, περιοχή. Σ' αυτόν τον εϋλογημένο τόπο με τις εύφορες καλλιεργήσιμες έκτάσεις και τα πολλά ποτάμια, ό κόσμος ύποφέρει από πλημμύρες τον χειμώνα και το καλοκαίρι (όπως το 2005), ξηρασία το καλοκαίρι, άνεργία όλο το χρόνο, δραματική μείωση των γεωργικών εισοδημάτων και παρατηρείται μετανάστευση όλοένα και μεγαλύτερου άριθμού νέων. Το γεωργικό έπάγγελμα ύποβαθμίζεται και ή οικονομική κατάσταση του πληθυσμού χειροτερεύει συνεχώς. Αυτά είναι θέματα που αν θέλει άμεσα να άντιμετωπίσει ή Έλληνική πολιτεία θά πρέπει πρωτίτως να πάψει να είναι Αθηναϊκή. Πόροι ύπάρχουν, πολιτική βούληση χρειάζεται και άγάπη για την Έλληνική περιφέρεια. Όμως άπαιτείται πρωτίτως από τον λαό του Έβρου ή άνάπτυξη ενός κινήματος διεκδικητικού χαρακτήρα προς την κεντρική έξουσία, ως μία πρόταση πολιτική και μία άναγκαϊότητα ιστορική. Πιά να διεκδικήσουμε αυτά που μάς αξίζουν ως μία περιοχή συγκριτικών πλεονεκτημάτων. Να ή μεγάλη εύκαιρία των Αυτοδιοικήσεων και των Βουλευτών του Νομού να τιμήσουν την άποστολή τους. Πολιτικά παραδείγματα από το πρόσφατο παρελθόν ύπάρχουν.

Συνέντευξη μέ τον καθηγητή Χρήστο Γιανναρά: Παιδεία κολλημένη σε σχήματα φθαρμένα...

Μέ την ευκαιρία της παρουσίας του καθηγητή κ. Χρήστου Γιανναρά στη Θράκη, για τρεις σημαντικές διαλέξεις σε Ξάνθη, Κομοτηνή και Αλεξανδρούπολη, βρήκαμε χρόνο όχι μόνο να απολαύσουμε κατ' ιδίαν τον λόγο και να χαρούμε την παρουσία του, αλλά και να κάνουμε μιά ενδιαφέρουσα συζήτηση για την Παιδεία:

- *Κύριε Γιανναρά, ως άνθρωπος που υπηρέτησατε επί χρόνια την Παιδεία, ποιόν θεωρείτε πρώτιστο στόχο της και πώς πιστεύετε ότι θα μπορούσε να επιτευχθεί;*

- Τηλεγραφικά θα έλεγα ότι προσωπικά στόχο της Παιδείας θα έβλεπα την καλλιέργεια της ελληνικής ιδιαιτερότητας στο ποσοστό που αποτελεί ποιότητα ζωής σήμερα. Δηλαδή ούτε για λόγους ιστορικούς, ούτε για λόγους εθνικούς, ούτε για όποιεσδήποτε άλλες ιδεολογικές σκοπιμότητες - αλλά μόνο στο ποσοστό που αντιπροσωπεύει ένα θησαύρισμα ζωής που αξίζει να ζήσει σήμερα ένας άνθρωπος και επομένως αξίζει να παιδαγωγηθεί το παιδί προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό ως στόχευση. Πριν από καθετί άλλο, νομίζω ότι σε πολιτικό επίπεδο το πρώτο και απαραίτητο είναι να δημιουργηθεί μία ομάδα μελέτης πολύ σοβαρή και όσο γίνεται ανιδιοτελής, όχι απλώς να είναι της κοινής αποδοχής των κομμάτων αλλά να είναι κατά τεκμήριο άνθρωποι ικανοί, εμπειροί και ανιδιοτελείς. Μία ομάδα που θα καθίσει και θα ξαναπαίσει το πρόβλημα από την αρχή. Γιατί ήδη έχουν γίνει καθυστερήσεις που πια είναι ανεπίτρεπτες ακόμη και σε πρακτικά, τεχνικά ζητήματα. Έχουμε κολλήσει σε μορφές και σχήματα φθαρμένα πλέον τελείως, τα οποία δεν έχουν καμμία αποτελεσματικότητα.

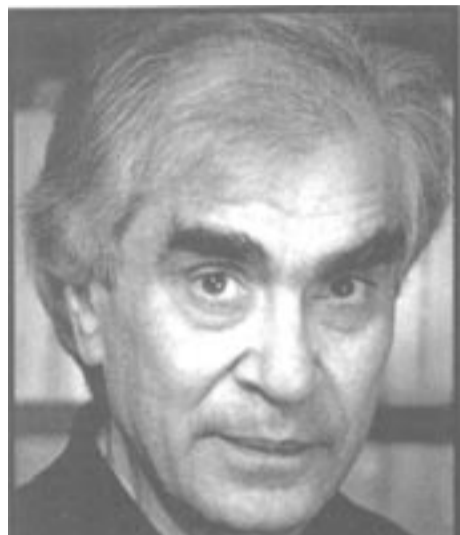
- *Αυτό ακούγεται αρκετά μακρινό από τους διακηρυγμένους στόχους της εκπαίδευσης και την γνωστή έλλαδική πρακτική...*

- Ναι, το καίριο πρόβλημα είναι ποιός θα κάνει την επιλογή αυτών των ανθρώπων, με ποιά κριτήρια θα γίνει ή επιτροπή. Έφτιαξε ή κυβέρνηση της ΝΔ μία επιτροπή 8 σοφών, υποτίθεται. Είδαμε ποιά ονόματα επιλέχθηκαν, ποιές φθαρμένες απόψεις εξετάστηκαν και πάλι, εκεί είναι το πιο κρίσιμο και δύσκολο σημείο.

- *Νομίζετε ότι ο στόχος που διατυπώσατε είναι ρεαλιστικός στις σημερινές συνθήκες; Υπάρχουν τα απαραίτητα μέσα;*

- Γί' αυτό λέω ότι χρειάζεται μία επιτελική μεθόδευση. Ας πούμε, δεν νομίζω ότι θα διαφανήσει κανείς, ότι ακριβώς στις σημερινές συνθήκες τα πρωταρχικά που πρέπει να επιδιωχθούν είναι η εκπαίδευση των παιδιών σε γλώσσα και σε κριτική σκέψη. Αυτό σαν σύνθημα περνάει, το καταλαβαίνουμε όλοι, το θέλουμε όλοι. Το πρόβλημα είναι πώς θα γίνει αυτό... Πώς θα περιοριστεί αυτός ο πελώριος όγκος πληροφοριών που παρέχεται στην εκπαίδευση, κάθε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση προσθέτει και ένα ποσό πληροφοριών για να «εκουγχρονιστεί ή διδακτέα ύλη», κι έτσι έχουμε φτάσει σε μία ύδρωπικία, σε έναν πελώριο όγκο που είναι άχρηστος, γιατί το παιδί σήμερα έχει μεγάλη άνεση να βρει την πληροφορία αν θέλει μέσα από το κομπιούτερ, το πρόβλημα είναι να εκπαιδευτεί πώς θα κρίνει την πληροφορία, πώς θα την συντάξει, κατατάξει και αξιοποιήσει. Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει, νομίζω, παρά με μίαν άλλον τύπου διδασκαλία της γλώσσας, με άλλον τύπου διδασκαλία των μαθηματικών. Και το είδος και τον τρόπο της διδασκαλίας εκείνης της ύλης από κάθε μάθημα που θα επιτρέπει στο παιδί να πατάει σ' αυτήν και να μπορεί, όταν θελήσει, να πάει πιο πέρα. Σε ένα δεύτερο επίπεδο νομίζω ότι πρέπει να αντιμετωπισθούν κάποιες παράμετροι, όπως το πώς θα αποτοξινωθεί το σχολείο από τον συνδικαλισμό, το πώς θα ξαναλειτουργήσει ή σχολική κοινότητα. Προσωπικά θεωρώ θεμελιώδες ζήτημα δημοκρατίας στα σχολεία την **ομοιόμορφη ένδυμασία** - όχι τη στολή. Την εξάλειψη των ταξικών διαφορών μέσα στο σχολείο.

Τοσως - είναι θέμα των παιδαγωγών να το κρίνουν, εγώ το λέω μόνον ενδεικτικά - ο τρόπος της γυμναστικής. Νομίζω είναι ενδεικτικό εκείνο που παλιά υπήρχε κι αργότερα χλευάστηκε και απορρίφθηκε: οι ομοιόμορφες, συντονισμένες άσκησης, Νομίζω ότι αυτός είναι ένας εμπρακτος, ασυνείδητος τρόπος αίσθησης σωματικής μετοχής σε ένα κοινό έργο. Η αξιοθρήνητη εικόνα των παιδιών στις παρελάσεις, όπου



δεν μπορούν να βαδίσουν μαζί, δεν είναι μία λεπτομέρεια, είναι η απουσία μίας αίσθησης μετοχής.

- *Με δεδομένη την κατάσταση της όλης κοινωνίας, μπορεί, πιστεύετε, να αναγεννηθεί η Παιδεία;*

- Δεν μπορώ να προβλέψω πώς μπορεί να γίνει αποδεκτό ένα τέτοιο έργο, εκείνο που μπορώ να πω, είναι ότι μία τέτοια απόπειρα ριζοσπαστικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης αποτελεί την κατ' έσοχην πολιτική πρόκληση σήμερα, επομένως και το πεδίο στο οποίο μπορεί να φανεί ένα πολιτικό ταλέντο. Που άλλου μπορεί να φανεί; Στην Οικονομία όπου όλα είναι προκαθορισμένα; Ακόμα και στην εξωτερική πολιτική, θα έλεγα. Η Παιδεία είναι ένας χώρος όπου μπορεί να φανεί το ιδιαίτερο. Και το ιδιαίτερο δεν είναι να έχει ιδέες και εμπνεύσεις, είναι ο τρόπος επιτελικής δουλειάς, γιατί είναι πάρα πολλά τα προβλήματα. Έ αρχίσεις από τις **Παιδαγωγικές Σχολές που χρόνια τώρα βρίσκονται σε διάλυση**; Ακούγεται αφοριστικό αλλά όποιος έχει μίαν επαφή με αυτές τις σχολές καταλαβαίνει ότι μιλω πάρα πολύ συγκεκριμένα. Έ αρχίσεις λοιπόν από κει, Έ αρχίσεις από το υπάρχον εκπαιδευτικό προσωπικό, την αξιολόγηση και τον έλεγχο του; Με την επιστροφή σε κάποιο είδος επιθεώρησης - ή οποία σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να έχει σχέση με τον θεσμό των

επιθεωρητών του παρελθόντος - αλλά είναι συνάρτηση αναγκαία ο έλεγχος στο έργο της Παιδείας. Δεν μπορεί να υπάρχει εκπαιδευτικό έργο που να μην ελέγχεται και να μην αξιολογείται! Αυτά είναι τα κατ' έσοχην επιτελικά προβλήματα που θέλουν ιδιοφυΐα και πάρα πολλή συστηματική μελέτη και σκέψη για το από ποιά θα αρχίσει κανείς.

- *Πολύς λόγος γίνεται σήμερα για τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια...*

- Για μένα τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, αν δεν είναι επιβεβλημένα, που μοιάζουν να είναι δυστυχώς, θα άξιζε να προκαλέσουν έναν ευρύτερο κοινωνικό προβληματισμό. Δηλαδή να τεθεί το ερώτημα «γιατί όσονταγματικός νομοθέτης, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, επέλεξε να μπει στο Σύνταγμα ότι την εθύνθη της Ανωτάτης Παιδείας την έχει το κράτος;» Γιατί; Μία απάντηση που υποθέτω, ίσως να μην είναι σωστή, αλλά νομίζω ότι εκφράζει την θέληση μίας κοινωνίας να εκπαιδεύει ή ίδια και με εθύνθη της τα στελέχη της και να μην αναθέτει την εκπαίδευσή τους στον ιδιωτικό παράγοντα που επηρεάζεται όπωσδήποτε από το κέρδος. Λέμε για ιδιωτικά πανεπιστήμια... Στην Αθήνα υπάρχει ένα, μεταπτυχιακών σπουδών, και το έχει ιδρύσει ο ΣΕΒ και μετεκπαιδευεί ανθρώπους στην Διοίκηση Επιχειρήσεων και άλλα συναφή. Είναι **αγγλόφωνο βέβαια**, δεν είναι τυχαίο... Και δεν είναι τυχαίο ότι **και τα δυο ιδιωτικά της Κύπρου αγγλόφωνα είναι**. Είναι φυσικό, όταν το ίδιο το πανεπιστήμιο σκοπεύει κατ' αρχήν στην χρησιμοθηρία, περισσότερο από το δημόσιο, γιατί να μην είναι στη γλώσσα που είναι ή κατ' έσοχην χρησιμη, ειδικά στον χώρο των επιχειρήσεων; Αλλά από κει και πέρα γεννώνται μεγάλα ερωτήματα. Έδώ το κράτος δεν έχει την δυνατότητα να ελέγξει στοιχειωδώς την Μέση και την στοιχειώδη ιδιωτική εκπαίδευση - άλλωστε σε κανέναν τομέα του κοινωνικού βίου δεν έχει ελεγκτικούς μηχανισμούς γόνιμους και αποδοτικούς - γιατί θα έχει ειδικά στα πανεπιστήμια; Έαν βέβαια αφεθούμε στην θεωρία ότι τον έλεγχο θα τον άσκει ή άγορά, τότε πια είναι θέμα κοσμοθεωρητικής επιλογής, πάμε άλλου.

- *Όσον αφορά την εισαγωγή στα ΑΕΙ;*

- Μοιάζει να έχει ωριμάσει ή απαίτηση να αποσυνδεθεί ή εγκύκλια παιδεία από την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια. Αν διακρίνω καλά, αυτό πια είναι κοινή απαίτηση: Να μπορεί να ξαναλειτουργήσει ή **εγκύκλια παιδεία αυτόνομη και ως αυτοσκοπός**. Από κει και πέρα τα Πανεπιστήμια να έχουν το καθένα την δική του μέθοδο και δυνατότητα για την επιλογή των φοιτητών και του αριθμού που μπορεί να ικανοποιηθεί με τις διαδικασίες που θα επιλέξει κάθε Σχολή.

- *Νομίζω ότι ή επιχειρηματολογία υπέρ των ιδιωτικών ΑΕΙ βασίζεται στην χαμηλή εκτίμηση που έχουμε για τα δημόσια, για τους διδάσκοντες και τα ιδρύματα, τον τρόπο λειτουργίας τους, την κατάχρηση του άσφουλου...*

- Νομίζω ότι αυτή είναι μία πολύ ρεαλιστική πιστοποίηση. Αυτός ο νόμος πλαίσιο που έγινε το 1982 και άλλαξε όντως ριζικά την λειτουργία των ΑΕΙ, είναι αλήθεια ότι ήταν αποτέλεσμα μίας ανάγκης, προέκυψε δηλαδή μέσα από την ανάγκη ανανέωσης του πρώην τρόπου λειτουργίας τους. Αλλά φοβούμαι ότι ενώ έγινε ως «πλαίσιο», δηλαδή ως ένας τρόπος λειτουργίας υποκειμένος σε διαρκείς βελτιώσεις μέσα από την πείρα και τις δοκιμασίες, σχεδόν παγιώθηκε και δεν αφέθηκε με μίαν εύλυγισία σε προσαρμογές απαραίτητες. Το δεύτερο και κυριότερο είναι ότι αυτός ο νόμος, όμολογημένα αργότερα από τους συντάκτες του, έγινε με στόχους καθαρά συνδικαλιστικούς. Και το μεγάλο σκάνδαλο που αλλοίωσε και τον τρόπο λειτουργίας των Πανεπιστημίων στην Ελλάδα είναι ότι εισήγαγε διευκολύνσεις στην είσοδο - εξέλιξη των διδασκόντων, όσο και στην εξέλιξη των φοιτητών, οι όποιες υποβάθμισαν τα ελληνικά Πανεπιστήμια με τρόπο κυριολεκτικά δραματικό. Να μην αρχίσω και λέω παραδείγματα, είναι γνωστό το πόσο έχει πέσει το επίπεδο της στοιχειώδους κατάρτισης ανθρώπων που διδάσκουν σήμερα με τίτλους ακαδημαϊκούς στα ελληνικά Πανεπιστήμια. Ένα τρίτο στοιχείο για τον νόμο αυτόν: Άφησε άθικτα κάποια νευραλγικά στοιχεία της πανεπιστημιακής λειτουργίας, όπως είναι αυτός ο αναχρονισμός της διαδικασίας «παραδόσεις - εξετάσεις». Το παιδί μπαίνει στο Πανεπιστήμιο και δεν εισάγεται σε έναν τρόπο δουλειάς, δεν εισάγεται σε έναν τρόπο προσέγγισης του έρευνητικού έργου. Παρακολουθεί παραδόσεις - αν θέλει - και στο τέλος διαβάζει έναν προκαθορισμένο αριθμό σελίδων και πάει να δώσει εξετάσεις. Επομένως θα πρέπει να προσθέσω ένα ακόμη στοιχείο, αυτό το επίσης εξοργιστικό, το ένα και ύποχρεωτικό σύγγραμμα. Αντι να εντάσσεται το παιδί σε μία ομάδα εργασίας, με υπεύθυνο καθηγητή, όπου θα εργάζεται με βιβλιογραφία, με εξεταστικές υποχρεώσεις σε εβδομαδιαία ή μηνιαία βάση (κι όχι 2-3 φορές τον χρόνο) και να μπαίνει σε έναν ρυθμό σπουδής, ο νόμος άφησε τελείως σε αναχρονιστικό πεδίο την λειτουργία των πανεπιστημίων, δίνοντας έμφαση στο αν οί φοιτητές θα μετέχουν στις πρυτανικές εκλογές, στις συνελεύσεις των Τμημάτων, κτλ, δηλαδή σε εξουσίες, σε ένα παιχνίδι συνδικαλιστικών εξουσιών.

- *Σας εύχαριστώ πολύ.*

**ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ
ΕΔΩΔΙΜΕΣ ΚΙ
ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΚΕΣ
(Ο λόγος στον Γενικό Ειρηνευτικό Διαπραγματευτή:)**

διετές μνημόσυνο του εκτρώματος Ανάν...

Τα 'χω βγάλει όλα πάνω στην τράπεζα
Οι συνταγές μου είναι πρωτότυπα
γαστρίμαργες
εδώδιμες κι αποικιοκρατικές
Έχω συνδυάσει τ' αλμυρά με τ' ανάλατα
τ' άπαχα με τα λιπαρά
τα ξινά και τα ξιδάτα με τα γλυκά
σ' έναν ασυμβίβαστο συμβιβασμό που
συνδυαστικά εντυπωσιάζει
όμως αμφιβάλλω αν τρώγεται.
Οι καλεσμένοι μου κοιτούν μ' απέχθεια
τα σερβιρισμένα στην τράπεζα συνομιλιών
Σχέδια
κι αποφεύγουν να εκφέρουν άποψη γι' αυτά
Μόνο ένα χαρτί μου πάσαραν μετά από
πιέσεις
που γράφει «Το Σχέδιο είναι άθλιο».
Τώρα, «άρτιο» ήθελαν να πουν, «άθλιο», θα
σας γελάσω,
μας χτύπησε ο τυπογραφικός δαίμων.

Γιάννης Στρούμπας

Πάντως τα μούτρα τους ήταν ξινισμένα, θα 'φταιγαν τα ξινά,
και γκρίνιαζαν σιωπηρά για μη βιώσιμες
καούρες
και για ιστορική εκδίκηση, το πιάτο που πάντα
τρώγεται κρύο.
Προσωπικά, βέβαια, τους εξήγησα ότι
ένα Σχέδιο δεν χαρακτηρίζεται βιώσιμο
απ' το αν εξυπηρετεί τους διάδικους αλλά
απ' το αν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των
Μεγάλων.
Ωστόσο δεν λένε να το καταλάβουν.
Παραδέρνω κι εγώ σε αδιέξοδο. Κι επειδή
ξέρω πως
βρισκόμαστε στην εποχή της εξειδίκευσης
τους πρότεινα σαν τελική λύση να
μετονομαστώ
από «Γενικός» σε «Ειδικός» Ειρηνευτικό
Διαπραγματευτή
(χωρίς, φυσικά, άλλες ουσιώδεις αλλαγές στα
Σχέδια).
Πρέπει να ρωτήσουν το λαό τους,
αντιπρότειναν, (Τόλμησαν!)
να θέσουν το ερώτημα σε δημοψήφισμα:
Είναι βιώσιμο το Σχέδιο; Ναι.
Είναι βιώσιμο το Σχέδιο; Όχι.
Είναι βιώσιμο το Σχέδιο; Ίσως!
Ίσως; Σαφώς: κατηγορηματικά (και άνισα)
Ίσως.

Μικελιές

§
'Ο Καραγκιόζης μασκαρενόμενος
ζεμασκαρεύει. Είναι σοβαρό θέατρο

§
Άντε βγήτε από την τηλεόραση
- από τό σπίν ήθελα κά πω!

§
Μιά έλιτσα εκεί στά βιζιά
είχε κάνει τή ζημιά! (άσχετο)

§
- 'Ο Άδης έχει δύσκολη είσοδο.
- Καί τό σουπερμάρκετ δύσκολη έξοδο.
- Ναι, αλλά ό Άδης είναι πιά είλικρινής
δέν σοσ' υπόσχεται τόσ' Παράδεισο!

§
'Η φιλοσοφία αρχίζει από τό ρήμα
διακρίνω. Άπό τό καταπίνω αρχίζουν
άλλα...

*Δότ Σάρτσο - VRIZO Ντου
Γιακομπόσο παιλα Βουλτοίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάρ*

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ίπτάμενα ραντάρ, χάριν τής... ειρήνης
Στά πλαίσια του προγράμματος «Γεράκι Ειρήνης» παραδόθηκε από την εταιρία Boeing στην ΤΑΙ το πρώτο αεροπλάνο Έγκαιρης Προειδοποίησης και Έλέγχου (Awacs). Αναφερόμενος στην παράδοσή του ο αντιπρόεδρος του προγράμματος Awacs Πάτρικ Γκίλ είπε πως για να διαφυλάξει ένα μεγάλο έθνος την ειρήνη, σημείο καμπής αποτελεί η μεταφορά τεχνολογίας. Και πρόσθεσε: *«πρόθεσή μας είναι η συνεργασία με τις Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις για τα επόμενα 30-50 χρόνια»*. Στά πλαίσια τής συμφωνίας του ύπουργείου Άμυνας και τής Boeing, που υπογράφηκε στις 4-6-2003, η Τουρκία θα παραλάβει 4 Boeing 737-700 (με option για άλλα 2). Στο πρόγραμμα μετατροπής των 2 αεροσκαφών από τα 4 θα πάρουν μέρος 35 μηχανικοί και τεχνικοί τής ΤΑΙ, ενώ σε περίοδο 10 ετών θα γίνουν από την Τουρκία εξαγωγές αξίας 740 εκ \$. **(14-3, έφ. Χουριέτ)**

Ε, τό θράσος σας δεν έχει όρια!
Ο Άρχηγός του Γενικού Επιτελείου Χιλμι Όζκιόκ, μετά την αναφορά που έγινε στα πλαίσια τής δικογραφίας για τα γεγονότα του Σέμιντινι στο όνομα του αρχηγού του Στρατού Μπουγιουκανιτ, συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό Έρντογάν και του έδωσε το μήνυμα πως «τό ποτήρι ξεχείλισε». Αναφέρθηκε πως είπε *«Αν αναγκαστούμε να υπερασπισθούμε τους έαυτούς μας, τότε η οικονομία, η πορεία προς την Ε.Ε. και όλοι γενικά θα ζημιωθούν. Τό γεγονός αυτό αποτελεί προσπάθεια υποβιβασμού των Τουρκικών Ένόπλων Δυνάμεων στα μάτια του λαού. Αποτελεί καθήκον σας να στηρίζετε και να υπερασπίζετε τις Ένοπλες Δυνάμεις. Εμείς πάντως από τόν πλέον ύψηλόβαθμο μέχρι τόν κατώτερο, στηρίζουμε πλήρως τόν στρατηγό»*. **(15-3, έφ. Μιλλιέτ)**

Όλο και εύρωπαϊκότερα μέτρα...
Στά πλαίσια των μέτρων αντιμετώπισης τής προσπάθειας του PKK να μετατραπεί η γιορτή του Νεβρόζ σε ημέρα διαδηλώσεων, συζητήθηκαν στο Ανώτατο Αντιτρομοκρατικό Συμβούλιο οι αλλαγές στον αντιτρομοκρατικό νόμο. Με την τροπολογία αυξανόταν οι ποινές που επιβάλλονται σε μέλη τρομοκραικών οργανώσεων, προσιτίζεται η φυλάκιση ως ποινή για κάποια αδικήματα, τίθεται περιορισμός στις συναντήσεις με τούς δικηγόρους και δίνεται «άδεια περιορισμένης χρήσης των όπλων». Στο σχετικό άρθρο αναφέρεται πως *«αν στην διάρκεια επιχειρήσεων κατά τρομοκρατικών οργανώσεων παρουσιαστεί άτυπα στην έντολη παραδότηση», τα άρμόδια όργανα έχουν τό δικαίωμα - μετρημένα άλλα χωρίς να διστάσουν - να πυροβολήσουν τόν στόχο»*. Επίσης προβλέπεται φυλάκιση για αυτούς οι οποίοι στην διάρκεια διαδηλώσεων έχουν καλυμμένα τά πρόσωπά τους. Αυξανόταν τα όρια ποινών φυλάκισης για τα σχετικά με την τρομοκρατία αδικήματα. Σε αυτούς που τυπώνουν ή διαδίδουν ανακινώσιμες τρομοκρατικών οργανώσεων προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι 3 χρόνια (ήταν 1). Όσοι ιδρύουν οργάνωση με σκοπό την τέλεση αδικημάτων τιμωρούνται με 10 χρόνια φυλάκιση (ήταν 5). **(16-3, έφ. Χουριέτ)**

Άκου, ή ξετσιώπη!

Στήν Σαρκίολα τής Σεβάστειας, ό Μουσταφά Καρακούς ξυλοκόπησε τήν 36χρονη νύφη του, διότι στό δρόμο που περπατούσαν αυτή προηγείτο. Ό Μουσταφά συνελήφθη, ενώ ή Φατμά νοσηλεύεται στο νοσοκομείο και κινδυνεύει να χάσει τήν όρασή της. Μητέρα δυό παιδιών ή Φατμά, γυρνώντας στο σπίτι δεν πρόσεξε τόν πεθερό της που έρχόταν από πίσω. Όργισμένος τότε αυτός μπήκε μέσα στο δωμάτιο και αφού τής είπε *«Γιατί περπατούσες μπροστά μου, δεν ξέρεις ότι είναι ντροπή;»* άρχισε να τήν δέρνει με τό ξύλο που κρατούσε. Στήν Άστυνομία ή παθούσα κατέθεσε: *«Συνεχώς ψάχνει μία άφορμή για να με δέρι, τώρα λέει δηθεν ότι περπάτησα μπροστά του»*. **(18-3, έφ. Μιλλιέτ)**

M.K.

kyneq@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Είδα τήν κηδεία του Μιλόσεβιτς, είδα τή στάση κυβερνήσεων και ΜΜΕ, ήταν και ή 7η επέτειος τής έναρξης των νατοϊκών βομβαρδισμών, έ, έσκασα!

Πήρα λοιπόν να γράψω κάτι σχετικό, μά σταμάτησα: ως τήν 3η αράδα είχα 79 φορές τό ρήμα «γαμιά»

«Περάσαμε και χειρότερα, αλλά τέτοιον εγκληματία σαν τήν αμερικανική Κατοχή δεν ξαναδα. Απορώ πως κάποιος συνεργάζονται μαζί τής κατά τής χώρας τους»

Όχι, δεν τά λέει ό Σαντάμ. Η ήγουμένη Μαρία των δομινικανών μοναχών στή Μοσούλη τά λέει, φωνάζοντας ότι τήν καινοφανή, εμφύλια βία πυροδοτούν οι ΗΠΑ

Ό Ζαουάχρι ζούσε στήν Καλιφόρνια τό 1998-99, κατά πληροφοριοδότη του FBI. Άρα τά περί Λάγκλεϋ, Βιρτζίνια διαψεύδονται...

Οί καθηγητές Στέφεν Γουόλτ (Χάρβαρντ) και Τζών Μηρσάμιερ (Σικάγο) δημοσίευσαν τή μελέτη τους «Τό ισραηλινό λόμπυ και ή έξωτερική πολιτική των ΗΠΑ». Μεγάλη δουλειά, μεγάλο και τό... τόλμημα

«Μαγειρευμένες» οί εκλογές στή Λευκορωσία, όπου ό Λουκασένκο πήρε 82,5%. Τι, δεν τό πιστεύετε; Ρωτήστε και τόν Μπούς!

Έκλογές στο Ισραήλ. Ποιός θά εκτελει στο έξις τούς Παλαιστίνιους; Ποιός θά αθώωνει φονιάδες παιδιών; Ποιός θά ληστεύει άνυπεράσπιστους άγρότες; Αύριο θά δούμε

Αντιδρούν οι Λετονοί στο ευρώ, γιατί θέλουν να τό γράφουν στή γλώσσα τους (ώς είρο). Μήν άνησετε παιδιά, όλα τούτα θά τά ξεχάσετε μόλις σάς πλακώσει και σās ή εύρωακρίβεια (ή είροακρίβεια)

Κι ό Σιράκ άποχώρησε από εκδήλωση διαμαρτυρόμενος για τή χρήση τής άγγλικής γλώσσας από Γάλλο όμιλητή. Φανταστείτε (λέμε, τώρα) τέτοιο σκηικό στα καθ' ήμάς.

185 ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ

του Ν.Δαπέργολα

Λίγες μέρες πέρασαν από τήν 25η Μαρτίου και καλό θά ήταν κάποια στιγμή να ξεχάσουμε επίτέλους τά συνήθη άνιαρά έπετειακά σόγια, για να μάθουμε να τιμούμε αυτή τή μέρα με άλλον τρόπο. Με τρόπο που πολύ απλά καλεί σε περισυλλογή. Αυτό άλλωστε είναι, νομίζω, και τό πραγματικό μας χρέος άπέναντι στους άγωνιστές του '21. Όχι τόσο να τούς δοξάσουμε, όσο να προβληματιστούμε. Η άκόμη και να μαλαχολήσουμε...

Βεβαίως εκείνοι τότε έδειξαν πραγματική άυταπάρνηση και τούς αξίζει ή δόξα. Η ίδια ή Ιστορία όμως δυστυχώς άπέδειξε μετά πως ούτε ή άυτοθυσία τους γέννησε τούς καρπούς που οι ίδιοι περιμέναν, ούτε εκπληρώθηκαν πραγματικά οι στόχοι για τούς όποιους έκαναν τόν Άγώνα. Εκείνοι πολέμησαν για έθνική ανεξαρτησία, για θρησκευτική και πνευματική έλευθερία, για δημοκρατία και ισότητα. Μά τό όραμά τους προδόθηκε άμέσως. Οι ίδιοι πέρασαν στο περιθώριο και τούς άγώνες τούς τούς καρπώθηκαν άλλοι, που ούτε πολέμησαν ποτέ, ούτε υποβλήθηκαν στήν παραικρή θυσία, ούτε και νοιάστηκαν ποτέ τους πραγματικά. Τό νεόδημο έλλαδικό κράτος χτίστηκε έξαρχής πάνω στήν άδικία και τήν έπάθεια. Θυμηθείτε άλλωστε και τόν θεοπόρο Μακρυγιάννη να άποκαλύπτει πως όσα έγραψε, τά έγραψε, γιατί δεν άντεχε να βλέπει γύρω του τό άδικο και τή φιλαρχία. Μά κι ό ίδιος ό Μακρυγιάννης βέβαια έτσι δεν έφυγε; Φτωχός και ξεχασμένος;

Τί έγινε λοιπόν τελικά; Η νέα μέρα που ζήμώρωσε με τήν Έπανάσταση, ήταν μèn σημαντική, δεν ήταν όμως άνάλογη και ή συνέχεια. Ένα τμήμα του Έλληνισμού πράγματι έλευθερώθηκε, ενώ όμως γλίτωσε από τόν τουρκικό ζυγό, γρήγορα πέρασε κάτω από άλλους ζυγούς, όχι μèn τόσο όρατούς, αλλά πάντως έξίσου επικίνδυνους. Έγινε

Θά του κρέμαγαν κουδούνια!

Μαύρα τά γραμμένα του εισαγγελέα Φερχάτ Σαρίκαγια, που τάβαλε με τόν τουρκικό Στρατό. Επενέβη τό ύπουργείο κι άνακάλυψαν (μοιραία); «παραπτώματά του»...

12 χρόνια από τή δολοφονία του Κύπριου ήρωα Θεόφιλου Γεωργιάδη. Στά 37 του είχε ήδη προλάβει να πετύχει τόσο και να υποστασιάσει τήν έλληνοκυορδική συμμαχία

Turkish Fashion Break στήν Αθήνα! Ω, ρέ μάνα μου, «έπώνυμα ρούχα Τουρκίας», λέει, γουάου! Δηλαδή σακάκια Abdulrahim, γραβάτες Bozkurt, γόβες Gulbahar; Χλίδα!

Κι αν άκόμη τά βρείτε κακόγουστα και ποιότητας ξεφτίλα, πάλι να τά πάρετε. Σκεφτείτε πόσο πλήττεται έτσι ό έθνοκεντρισμός στήν ένδυση και συμβάλετε στήν έδραϊωση τής Δημοκρατίας.

Άκους τις δηλώσεις των πολιτικών μας στις έθνικές έπετειές και άναρωτιέσαι: Μά είναι δυνατόν να βλέπουν στα μούτρα τους τούς συνεχιστές του Μακρυγιάννη και του Καραϊσκάκη; Μας δουλεύουν;

Α, να εγκωμιάζαν τόν Μαυροκορδάτο, τούς κοτζαμπάσδες, τόν Πήλιο Γούση, τόν Μαχμούτ Β', μάλιστα, θά τό καταλάβαινα

Νέο κυβερνητικό γιορούσι κατά των τραπεζοπαλλήλων, καθώς τά ασφαλιστικά ταμεία τους είναι, λέει, μη βιώσιμα! Και ποιός φταίει ρέ γι' αυτό; Λίγη τσίπα!

Αποχώνωση, τζόγος, διαπλοκή... Ότι άρρώστεια μās κόλλησε ό σημιτισμός, τή συνεχίζει άπαρέκλιτα ό νεοκαραμανλίσμος. Βρήκε ό τυφλός κατήφορο, κυλά και κατεβαίνει

«Μουσείο Έλληνικής Γλώσσας», προτείνει ό έλληνολάτρης Βραζιλιάνος Ρομπέρτο Λόπεζ, έμπνευσμένος από τό άνάλογο τής χώρας του για τήν πορτογαλική

έρμαιο στα χέρια πολιτικών φατριών, θλιβερό προτεκτοράτο στα χέρια ξένων δυνάμεων, άθλιο θύμα τής οικονομικής του καχεξίας, χώρος άένανης άνακύκλισης κοινωνικών άδικιών και άνισοτήτων, αλλά και πεδίο είσβολής και έπιβολής ξένων πολιτισμικών προτύπων, που όδηγησαν στήν πνευματική του διάβρωση. Μία άτέλειωτη σειρά άνελληνιστων πολιτικών, φραγμαμένων κληρικών και πλεγματικών ανθυποδιανοουμένων, άπαξάπαασ ζηλούσα δόξαν πεμπτοφαλαγγίτικο σκουπιδαριού, άνέλαβε να φέρει εις πέρας τό παμμέγιστον έργον. Και έτσι κατέστη βεβαίως πολυ σύντομα δυνατή ή σταδιακή μετάλλαξη του δύσμοιρου κρατιδίου σε ένα μύρφωμα μίζερο, άπρόσωπο, άσυνάρτητο και χλωικό.

Και ή μίζερια συνεχίστηκε φυσικά ως τις μέρες μας. Αυτός ό λαός, μέσα σ' αυτά τά 185 χρόνια που κύλησαν από τότε, σίγουρα έζησε και σημαντικές στιγμές, κυρίως όμως έζησε τραγικές καταστάσεις, που στήν πραγματικότητα δεν τόν άφησαν ποτέ να όρθοποδήσει. Καταστροφές, δυστυχίες, εμφύλιοι σπαραγμοί, άνισότητες, πολιτικές κρίσεις, δικτατορίες, πολιτιστικά σκουπίδια ών ούκ έστιν αριθμός, συνεχή πτωχευήματα. Και βεβαίως για ελάχιστα απ' όλα αυτά δεν ήμασταν οι ίδιοι υπέυθυνοι. Τά πιό πολλά έμεις τά προκαλέσαμε. Αλλά και για τά άλλα πάλι έμεις φταίμε, που δίχως αντίδραση τ' άφήσαμε να συμβούν. Κι όλα αυτά γιατί; Ίσως επειδή ποτέ μας δεν κατανοήσαμε εκείνο τό μακρυγιάννιο «είμαστε στο έμεις». Ίσως κι επειδή, ως κομπλεξικοί νεόπλουτοι, πετάξαμε άβασάνιστα στή χλωατερή όλη τήν Ουσία μας, όλα τά σημαίνοντα και σημανόμενα του καθ' ήμάς Τρόπου, που μās γέννησαν και μās κράτησαν ζωντανούς επί χιλιετίες. Και θελήσαμε να γίνουμε «πολιτισμένοι», πιθηκίζοντας ξένα πρότυπα και τρόπους άλλότριους. Γιά να μάθουμε να ψελλίζουμε, κατά πως λέει κι ό Σεφέρης, «σπασμένες λέξεις από ζένες γλώσσες».

Και έτσι φτάνουμε εδώ, στο Σήμερα, έχοντας άπολέσει πλέον τήν ταυτότητά μας στή διάρκεια αυτής τής διαδρομής. Φτάνουμε

Η ιδέα είναι θαυμάσια. Τό πρόβλημα είναι που θά βρείς κανένα Έλληνα στον κρατικό μηχανισμό για να βοηθήσει...

Ερωτήσεις Ντόλιου για τήν άνεργία στον Έβρο, μία δέ ξεχωριστοú ενδιαφέροντος: για τις εταιρίες φύλαξης - καθαριότητας στο ΔΠΘ: άπολύσεις, άπληρωτο προσωπικό...

Είπαμε, τό κόλπο των ιδιωτικοποιημένων ύπηρεσιών, είναι παράλογο και ρεπουλικό. Και μή ξεχνάμε εν όνόματι ποιου εισήχη, έ Γιώργο; Του ψευδώνυμου έκσυγχρονισμού.

Τελικά ό πρύτανης άποκάλυψε τό πως μηδένισε τό χρέος του ΔΠΘ: 1) με τήν ήθικη συστράτευση των συναδέλφων 2) με τή μεταφορά κονδυλίων από κωδικό σε κωδικό και 3) με - ά, ναί! - τά λεφτά του ΥΠΕΠΘ

Κατ' έμάς τό τρίτο είναι κυριολεκτικά άσήμαντο μπροστά στο άνεπανάληπτο πρώτο - τό δεύτερο τό άντιπαρερχόμεστο για λόγους στοιχειώδους σοβαρότητας...

Τι να πεις και τί να σχολιάσεις; Μου βγαίνει ένα «Ζήτω τά ιδιωτικά Πανεπιστήμια!»...

«Εύρωπαϊκό γραφείο για τήν Περιφέρεια ΑΜ-Θ έγκαινιάστηκε στις Βρυξέλλες». Καλή ως είδηση, άποτελέσματα να δούμε

«Η Τράπεζα Αττικής στο πλευρό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων», ήταν ό τίτλος τής είδησης σε τοπικά ΜΜΕ. Όπως π.χ. στέκει ό δήμος στο πλευρό του μελλοθάνατου πριν τόν άπαγχονισμό;

Γιατί τέτοια ήταν ή έμπειρία πολλών μικρομεσαίων επιχειρήσεων από τό μαγαζι αυτό και τέτοιες ένημερωτικές εκδηλώσεις τις βλέπουν ως παραμύθιασμα τής κοινωνίας (αν όχι ως δόλωμα για νέα θύματα)

Δυστοκία ύποψηψιοτήτων σε Ξάνθη και Κομοτηνή, εύτοκία στήν Αλεξανδρούπολη. Ποιό είναι άνησυχητικότερο, δεν ξερω...

Ξάνθη, Σάββατο 1/4, 19:30, Ίδρυμα Θ.Τ.Π.: Ό Νεοκλής Σαρούς παρουσιάζει τή νέα έκδοση του Μ. Σπανίδη για τήν τοπική γλώσσα (δουλειά του δρ. Ι. Μπακιρτζή)

εδώ, στήν Ελλάδα του εύκολου πλουτισμού, τής έκσυγχρονιστικής ύστερίας, τής πολιτιστικής άσυναρτησίας, τής πολιτικής διαφθοράς, τής έκκλησιαστικής έκκοσμίκευσης, τής εύρύτερης κρίσης των θεσμών. Σε μία Ελλάδα, που εν πολλοίς τή λυμάνονται σκοτεινοί μεγαλοεργολάβοι και μεγαλοεκδότες, άνεπαρκείς πολιτικοί, διεφθαρμένοι ή πλανεμένοι ιεράρχες, άγύρτες δημοσιογράφοι και γραϊκύλοι ψευτο-κοινοπολιτιστές, αντάξει όμως δυστυχώς όλοι τους ήμών, ενός λαού τυφλού πλέον και άμνηστικού, που καθημερινά βουλιάζει ολοένα και περισσότερο στή βαθύτερη παρακμή και στήν άπόλυτη βλακεία, που δεν ξέρει πια που πατά και που πηγαίνει. Και δυστυχώς είναι πολυ δύσκολο πλέον να ξεναβρούμε τόν Δρόμο και να επανακάμψουμε στο Αυτεπίγνωτον. Όσο κι αν ή Ιστορία δεν είναι κάποια άπρόσωπη νομοτέλεια έξω από μās, όσο κι αν στο ιστορικό γίνεσθαι δεν υπάρχουν καταστάσεις άναπόδραστες και άνεπίστροφες, όσο κι αν τό πεπρωμένο μας μόνοι μας τό διαμορφώνουμε (άρα και πάλι σε μās έναπόκειται, στή δικιά μας ευθύνη), οι ένδείξεις είναι ωστόσο άποθαρρυντικές. Ένα πάντως είναι τό βέβαιο: 185 χρόνια άργότερα, δυό δρόμοι ανοίγονται μπροστά μας. Ό ένας καλεί έπιτακτικά σε μία νέα Έπανάσταση - και μάλιστα τούτη τή φορά ενάντια όχι σε έξωτερικούς έχθρους, αλλά στους ίδιους τους έαυτούς μας. Μία πραγματική Έπανάσταση, όπως ή ίδια ή λέξη τό όρίζει, τούτέστι να κοιτάξουμε πίσω, να βρούμε τί χάσαμε κι έτσι να σηκαθούμε πάλι, άνακτώντας τήν κατάστασή μας τήν προπρωτική. Ό άλλος δρόμος είναι φυσικά να συνεχίσουμε εις τό διηκεές τούς κύκλους γύρω από τό Ίπιστο και τό Πουθενά. Με σβησμένο Παρελθόν, με άπρόσωπο Παρόν και χωρίς άπολύτως κανένα Μέλλον. Αν τόν επίλεξουμε, τότε αυτός βεβαίως θά μās πρέπει, επάξιον έστω έργον των χειρών ήμών. Κι άς πέσουμε τότε άποκαμώμενοι για να σβήσουμε, βουλιάζοντας στον νεοεγχίτικο οικουμενικό χυλό, χαμένοι μέσα στον Μεγάλο Ύπνο. Χούς εις χούν και σποδός και κόνις. Άξιον και δικαίον...